

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

RŁO.610.3.2023.MM

Łódź, dnia 19 grudnia 2023 r.

DECYZJA Nr RŁO 7/2023

WERSJA JAWNA (informacje prawnie chronione oznaczono [xxx] lub [informacje prawnie chronione])

I. Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

uznaje za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach polegające na:

1. przedstawianiu niezetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach,

- co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 7 pkt 12 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 845), a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.);

2. sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.antyportal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przesłaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 845), a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.);

3. naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287 ze zm.), a także wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- co jest sprzeczne z art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 ze zm.), a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.);

4. wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą Filipem Piwowarem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy,

- co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 845), a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.),

i nakazuje zaniechanie ich stosowania.

II. Na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

uznaje za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę stosowaną przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach polegającą na zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- co stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 845), a w konsekwencji stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.),

i stwierdza zaniechanie jej stosowania z dniem 10 stycznia 2022 r.

III. Na podstawie art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), po przeprowadzeniu

wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów,

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach **środku usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów** wskutek praktyk stwierdzonych w pkt I i pkt II niniejszej decyzji, w postaci:

1. obowiązku skierowania wiadomości - do wszystkich konsumentów, którym przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach świadczył usługi pomocy prawnej w okresie od 2019 roku do dnia wydania niniejszej decyzji, pisemnej informacji o treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.

Istnieje możliwość otrzymania przez Państwa zwrotu środków wpłaconych w związku ze świadczonymi przez Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar usługami prawnymi, które nie zostały dotychczas zwrócone po odstąpieniu przez Państwa od ww. umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie przewidzianym w ustawie o prawach konsumenta. W celu uzyskania zwrotu tych środków należy złożyć dyspozycję zwrotu wraz z podaniem numeru rachunku bankowego. Dyspozycję zwrotu proszę przestać pocztą na adres: [należy podać aktualny adres do korespondencji przedsiębiorcy] lub e-mailem na adres: [należy podać aktualny adres e-mail przedsiębiorcy].

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

Jednocześnie informujemy, iż wydanie niniejszej decyzji nie zamyka konsumentom drogi do indywidualnego dochodzenia roszczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej konsument, którego interes został naruszony może żądać m.in. naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu.

Prawomocne decyzje Prezesa UOKiK mają charakter prejudykatu w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że ustalenia Prezesa Urzędu co do faktu

stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są dla sądu wiążące. Nie musi on w tym zakresie prowadzić własnego postępowania dowodowego. Konsumenti mogą się powołać na prawomocną decyzję Prezesa UOKiK, gdy będą chcieli dochodzić swoich praw w sądzie.

Przekazany z niniejszą informacją załącznik zawiera opis praktyk stwierdzonych w decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r.”

wraz z załącznikiem o treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r. uznał za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach, polegające na:

- przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach,

- sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przestaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287, ze zm.), a także o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą Filipem Piwowarem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy, poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.”

Powyższa pisemna informacja z załącznikiem zostanie przekazana z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) wysłanie wiadomości e-mail nastąpi na ostatni znany przedsiębiorcy Filipowi Piwowarowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach adres poczty elektronicznej do doręczeń konsumenta;
- b) wysłanie wiadomości za pomocą poczty tradycyjnej nastąpi na ostatni znany przedsiębiorcy Filipowi Piwowarowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach adres korespondencyjny konsumenta w sytuacji, w której przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach nie posiada adresu e-mail konsumenta;
- c) pierwsza z wiadomości zostanie przekazana **w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji**;
- d) wiadomość e-mail zostanie wysłana do konsumentów dwukrotnie, w odstępie 7 dni;
- e) wiadomość wysłana za pomocą poczty tradycyjnej zostanie nadana jednokrotnie;
- f) pisemna informacja oraz załącznik do niej w warstwie wizualnej sporządzone zostaną czcionką Times New Roman w rozmiarze co najmniej 11, w kolorze czarnym, na białym tle;
- g) tytuł wiadomości będzie brzmiał: „Ważna informacja w związku z decyzją UOKiK nr RŁO 7/2023”.

2. obowiązku dokonania zwrotu wszystkich wpłaconych środków w związku z ze świadczonymi przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar usługami prawnymi, wszystkim konsumentom, którzy korzystając z prawa do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r., poz. 287 ze zm.) od takiej umowy odstąpili lub odstąpią w terminach i sytuacjach przewidzianych w art. 27 ust. 1 lub art. 29 ust. 1 ww. ustawy o prawach konsumenta i złożą dyspozycję zwrotu środków o której mowa w pkt III.1 sentencji niniejszej decyzji. Ww. zwrotu przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach dokona **w terminie 14 dni od dnia złożenia dyspozycji** na numer rachunku bankowego wskazany w dyspozycji zwrotu lub inny sposób wskazany przez konsumenta;

3. obowiązku publikacji - **w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji** - na oficjalnej stronie internetowej przedsiębiorcy Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona internetowa <https://www.anty-portal.pl/>) oświadczenia o treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.

Istnieje możliwość otrzymania przez Państwa zwrotu środków wpłaconych w związku ze świadczonymi przez Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar usługami prawnymi, które nie zostały dotychczas zwrócone po odstąpieniu przez Państwa od ww. umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie przewidzianym w ustawie o prawach konsumenta. W celu uzyskania zwrotu tych środków należy złożyć dyspozycję zwrotu wraz z podaniem numeru rachunku bankowego. Dyspozycję zwrotu proszę przestać pocztą na adres: [należy podać aktualny adres do korespondencji przedsiębiorcy] lub e-mailem na adres: [należy podać aktualny adres e-mail przedsiębiorcy].

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

Jednocześnie informujemy, iż wydanie niniejszej decyzji nie zamyka konsumentom drogi do indywidualnego dochodzenia roszczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej konsument, którego interes został naruszony może żądać m.in. naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu.

Prawomocne decyzje Prezesa UOKiK mają charakter prejudykatu w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że ustalenia Prezesa Urzędu co do faktu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są dla sądu wiążące. Nie musi on w tym zakresie prowadzić własnego postępowania dowodowego. Konsumenti mogą się powołać na prawomocną decyzję Prezesa UOKiK, gdy będą chcieli dochodzić swoich praw w sądzie.

Przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach otrzymał karę pieniężną za stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

- przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach,

- sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku

oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca Filip Piwowar prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przestaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- zamieszczeniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287, ze zm.), a także o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą Filipem Piwowarem prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy, poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.”

Powyższe oświadczenie zostanie złożone z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) treść przedmiotowego oświadczenia będzie dostępna i utrzymana na tej stronie internetowej przez okres 6 (sześciu) miesięcy od dnia zamieszczenia;
- b) oświadczenie będzie wypełniało zawartość strony głównej, bez jakichkolwiek wyskakujących okienek (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera);
- c) tekst powyższego oświadczenia będzie wyjustowany oraz wpisany czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff);
- d) wielkość czcionki powinna odpowiadać wielkości czcionki zwyczajowo używanej na ww. stronie internetowej.

4. obowiązku publikacji - w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji - na stronie przedsiębiorcy Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach na portalu Facebook (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to profil o nazwie Anty-Portal, dostępny pod adresem https://www.facebook.com/antyportalpl/?locale=pl_PL) komunikatu o treści:

„Konsumentom, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. #decyzjaUOKiK

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.

Powyższy komunikat zostanie opublikowany z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) komunikat będzie dostępny i utrzymywany na publicznie dostępnym profilu Anty-Portal prowadzonym w języku polskim (na dzień wydania decyzji profil ten jest dostępny pod adresem https://www.facebook.com/antyportalpl/?locale=pl_PL) przez okres 6 (sześciu) miesięcy od dnia zamieszczenia przedmiotowej informacji na ww. profilu;
- b) komunikat zostanie zamieszczony w serwisie Facebook w sposób umożliwiający stałe zapoznanie się użytkownika z jego treścią, tj. tak, by tekst komunikatu został umieszczony w Aktualnościach jako najbardziej aktualna informacja wyświetlona przez użytkownika ww. serwisu (komunikat powinien zostać przypięty);
- c) komunikat zostanie zamieszczony tak, by był dostępny dla wszystkich użytkowników serwisu Facebook, tj. aby w ustawieniach prywatności miał status „publiczny”;
- d) wielkość i rodzaj czcionki powinna odpowiadać wielkości i rodzajowi czcionki zwyczajowo używanej w serwisie Facebook;
- e) w przypadku zmiany profilu Anty-Portal do czasu zakończenia realizacji obowiązku, komunikat zostanie opublikowany na innym polskojęzycznym profilu w serwisie Facebook prowadzonym przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach.

IV. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

nakłada na przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach kary pieniężne:

- a) w wysokości **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I.1. sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa;
- b) w wysokości **44 941,00 zł (słownie: czterdzieści cztery tysiące dziewięćset czterdzieści jeden złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I.2. sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa;
- c) w wysokości **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I.3. sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa;

d) w wysokości **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie I.4. sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa;

e) w wysokości **34 954,00 zł (słownie: trzydzieści cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote)** z tytułu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w punkcie II sentencji decyzji, płatną do budżetu państwa.

V. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 § 1 i § 2 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach

- Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

obciąża przedsiębiorcę Filipa Piwowara prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal Filip Piwowar w Kielcach kosztami niniejszego postępowania w wysokości 43,30 zł (słownie: czterdzieści trzy złote 30/100) oraz zobowiązuje przedsiębiorcę do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej także: „Prezes Urzędu”, „Prezes UOKiK”) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, w związku z działalnością prowadzoną przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach (dalej także: „Przedsiębiorca”, „[*informacja prawnie chroniona*]”) lub działalnością przedsiębiorców powiązanych z tym przedsiębiorcą lub z nim współpracujących (dowód: karta 23).

W dniu 28 marca 2023 r. postanowieniem Nr 1/610.3.2023 (dowód: karty 1-12) na podstawie art. 49 ust. 1 w zw. z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 ze zm.; dalej także: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”, „uokik”) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął z urzędu postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*], prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*], prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach,

- co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 7 pkt 12 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.), a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.);

2. sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anti-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca [*informacja prawnie chroniona*], prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przesłaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.), a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.);

3. zamieszczaniu na stronie internetowej www.anti-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 6 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.), a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.);

4. naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287 ze zm.), a także wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- co może być sprzeczne z art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r. poz. 287 ze zm.), a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.);

5. wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [*informacja prawnie chroniona*], prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia

zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy,

- co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070 ze zm.), a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów Dz. U. z 2021 r. poz. 275 ze zm.).

Sprawa została przekazana przez Prezesa Urzędu Delegaturze Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi (dowód: karty 14-15).

Postanowieniem Nr 2/610.3.2023 z dnia 28 marca 2023 r. (dowód: karty 16-18) Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów we wszczętym wobec Przedsiębiorcy postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów dokumenty zgromadzone w powyżej opisanym postępowaniu wyjaśniającym oraz inne dokumenty pozyskane przez Prezesa Urzędu.

Pismem z dnia 28 marca 2023 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz o zaliczeniu do materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu wskazanych dokumentów (dowód: karty: 19-22).

W piśmie z dnia 5 kwietnia 2023 r. Przedsiębiorca przedstawił swoje stanowisko w sprawie (dowód: karty 1078-1083).

Pismem z dnia 26 czerwca 2023 r. (dowód: karty 1084-1086) Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę do przekazania dokumentów i informacji, w tym informacji o wysokości uzyskanych przychodów. Przedsiębiorca odpowiedział na wezwanie pismem z dnia 14 lipca 2023 r. (dowód: karty 1087-1097).

Pismem z dnia 8 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu przekazał Przedsiębiorcy wezwanie do przekazania dokumentów i informacji oraz wezwanie-monit (dowód: karty 1100-1102). Przedsiębiorca odpowiedział pismem z dnia 23 sierpnia 2023 r. (dowód: 1103-1155) oraz pismem z dnia 29 sierpnia 2023 r. (dowód: karty 1156-1178).

Postanowieniem Nr 3/610.3.2023 z dnia 13 listopada 2023 r. (dowód: karty 1181-1182) Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów we wszczętym wobec Przedsiębiorcy postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów dokumenty pozyskane przez Prezesa Urzędu.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775; dalej jako „kpa”), pismem z dnia 13 listopada 2023 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, wyznaczając termin na zapoznanie się z aktami niniejszej sprawy i wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów (dowód: karty 1200-1201).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny

Podstawowym przedmiotem działalności gospodarczej, prowadzonej przez [informacja prawnie chroniona] (NIP [informacja prawnie chroniona]) jest działalność prawnicza, działalność detektywistyczna oraz działalność portali internetowych. Przedsiębiorca, zgodnie z wpisem do CEIDG, zarejestrował powyższą działalność gospodarczą

dnia 29 maja 2019 r. i wykorzystuje do jej prowadzenia stronę internetową <https://www.anty-portal.pl/>. Przedsiębiorca jest również, jak twierdzi, licencjonowanym detektywem o numerze licencji [informacja prawnie chroniona] wydanej przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Kielcach (dowód: karta 36).

Postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów lub postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, w związku z działalnością prowadzoną przez przedsiębiorcę [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach lub działalnością przedsiębiorców powiązanych z tym przedsiębiorcą lub z nim współpracujących zostało wszczęte w związku z otrzymanymi skargami konsumentów. Z analizy skarg konsumenckich wynikało m.in., że Przedsiębiorca sugerował konsumentom możliwość poniesienia odpowiedzialności karnej, jeśli nie podejmą szybkich kroków w sprawie i nie nawiążą z nim współpracy, czy też zapewniał o pomocy w odzyskaniu pieniędzy.

Poniżej zostały przytoczone fragmenty przykładowych skarg otrzymanych przez Prezesa UOKiK (pisownia oryginalna):

„Zwracam się z prośbą o pomoc w mojej sprawie. Brat zainwestował sporą sumę pieniędzy w lexatrade, oni oszukali - potem z pomocą adwokata miał odzyskać piecizdy które ja mu pozyczylam bratu 17.000 i tyle straciłam niby na koszty adwokackie. Zapewniał że pomoże. Następnie adwokat nic nie zdziałał oszukał wysłał tylko jakieś pięć kartek i tyle. Kontakt z nim zerwany. Potem dzwoniłam mówił że brata nie reprezentuje. Milczy. Aby odzyskać wszystkie środki znalazł następnego adwokata co ten zdziałania nie wiadomo też mu zapłacił. Nic nie chcę chcę tylko odzyskać swoje środki. Chciałabym aby ktoś za ten portal się wzięł oszukuje naiwnych ludzi.

Ten pierwszy niby adwokat mieści się w Kielcach, „Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] - tej firmy nie ma w tym miejscu. Poprosił brat o pomoc i co mam w zamian.” (dowód: pismo konsumentki z dnia 8 kwietnia 2021 r., sygn. RŁO.80.27.2021, karty 1048-1049);

„W sierpniu rozpoczęłam współpracę z brokerem giełdowym LV Grow Markets, zostałam przez niego oszukana na 15 tyś. Po tym zdarzeniu zaczęłam szukać pomocy i natrafiłam na Kancelarię Prawną Anty portal w Kielcach. Skontaktowałam się z nią opowiedziałam o swoim problemie, usłyszałam od nich, że jest to sprawa bardzo poważna i że mogą być postawione mi zarzuty dot. udziału w grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy. Bardzo się tym przeraziłam, odzyskanie pieniędzy przestało mieć jakiegokolwiek znaczenie - najważniejsze dla mnie było oczyszczenie mnie z zarzutów karnych. Straciłam na giełdzie 15.000zł. Kancelaria na początku po zapoznaniu się z moją sprawą wyceniła koszt usługi na 3000zł lecz po kilku dniach zadzwonił do mnie właściciel Kancelarii [informacja prawnie chroniona] z informacją, że moja sprawa jest tak poważna, że muszą podnieść koszt usługi na 5000zł. Byłam bardzo tym przerażona więc się zgodziłam. Po 4-ch dniach od mojej zapłaty otrzymałam 3 pisma - zawiadomienie do prokuratury, reklamacja do banku, które miałam sobie sama wysłać oraz upoważnienie do dokonania sprawdzenia w BIK, czy nie zostały na mnie zaciągnięte kredyty.” (dowód: pismo konsumentki z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. RŁO.80.34.2021, karta 1060).

Przedsiębiorca w piśmie z dnia 19 lipca 2021 r. oświadczył, że świadczone przez niego usługi polegają na „weryfikacji podmiotów świadczących usługi m.in. randkowe, inwestycyjne, sprzedażowe pod kątem zaistnienia nielegalnych praktyk”. Dalej, Przedsiębiorca wskazał: „w przypadku stwierdzenia, że klient jest ofiarą oszustwa indywidualnie w zależności od potrzeb w ramach świadczonej usługi przeprowadzamy analizę stanu faktycznego i prawnego sprawy, analizę przestanej dokumentacji,

przeprowadzamy konsultację co do wyboru drogi postępowania, analizujemy przepisy prawa i wykładamy, jak należy je zastosować w tej konkretnej sytuacji, nadto sporządzana jest właściwa dokumentacja np. pisma zabezpieczające klienta przed konsekwencjami kradzieży tożsamości (dowodu osobistego, prawa jazdy, paszportu i innych), zawiadomienie do prokuratury, pismo reklamacyjne do banku mające na celu zwiększenie szans na odzyskanie utraconych środków, oświadczenia do serwisu mające na celu podjęcie próby odstąpienia od umowy lub będące podstawą do zwrotu przy reklamacji bankowej i wskazania, że dany podmiot stosuje nieuczciwe praktyki. Dodatkowo wykonujemy też szczegółowe zestawienia w formie tabeli zawierającej wszelkie dane dotyczące utraconych środków tj. imię i nazwisko klienta, nazwa banku, kwota transakcji, data operacji i księgowania środków, szczegóły transakcji np. tytuł i odbiorca, podmiot finansowy obsługujący transakcję. W uzasadnionych przypadkach dokonujemy sprawdzenia klienta w rejestrze finansowym BIG, BIK i ZWP w celu ustalenia, czy doszło do zapytań kredytowych w imieniu klienta lub czy posiada aktualnie zadłużenia” (dowód: karta 34).

Przedsiębiorca pierwszą usługę zrealizował w dniu 4 czerwca 2019 r. Do dnia 31 maja 2021 r. Przedsiębiorca zrealizował świadczenie usług [informacja prawnie chroniona] konsumentom (dowód: karta 34). Z kolei od czerwca 2021 r. do lipca 2023 r. Przedsiębiorca wystawił konsumentom [informacja prawnie chroniona] faktur za swoje usługi. Szacunkowo [informacja prawnie chroniona] % umów zawartych z konsumentami to umowy dotyczące oszustw związanych z inwestycjami (dowód: karta 1103).

Z informacji przekazanych przez Przedsiębiorcę wynika, że wszystkie umowy są zawierane e-mailowo po uprzedniej bezpłatnej analizie przekazanych przez klienta dokumentów, na podstawie których określa się możliwy zakres obsługi i informuje klienta o koszcie za sporządzenie danej dokumentacji. W razie zdecydowania się na skorzystanie z przedstawionego zakresu usług, klient po dokonaniu płatności zostaje poinformowany o szacunkowym terminie realizacji usługi i fakcie jej rozpoczęcia (dowód: karta 36).

Analiza korespondencji prowadzonej przez Przedsiębiorcę z konsumentami oraz informacje przez niego przekazane wskazują, że pierwszy kontakt ze strony konsumenta jest telefoniczny lub poprzez formularz kontaktowy na stronie www.anty-portal.pl. Następnie Przedsiębiorca przesyła do konsumenta wiadomość e-mail o następującej treści (dotyczy oszustw inwestycyjnych):

„Dzień Dobry,

Na wstępie chciałbym poinformować, iż serwisy tego typu mylnie informują o potencjalnym zysku na rachunku giełdowym - jest to spreparowane aby inwestor mógł utracić jak największą sumę pieniędzy. Często broker otrzymuje dostęp do konta bankowego poprzez wszelakie programy umożliwiające zdalny dostęp do komputera (np. Anydesk), konto bankowe następnie zostaje zadłużone a środki wędrują bezpośrednio na konto rachunku giełdowego z którego natychmiastowo znikają.

W nawiązaniu do zgłoszenia prosimy o przestanie niezbędnej dokumentacji:

- 1)**
Korespondencja e-mail z organizacją przestępczą (...) podszywającą się pod brokera giełdowego.
- 2)**
Potwierdzenia dokonania płatności / przelewów (wychodzących i przychodzących) na rzecz grupy przestępczej.

3)
Numery telefonów z których do Pana dzwoniło.

4)
Dane osobowe (imię i nazwisko) osób, które korespondowały z Panem.

5)
Wszelkie inne dane, które Pan posiada oraz będą pomocne w poprawnej interpretacji sprawy.

6)
Informacje o udostępnionych dokumentach (prawo jazdy, dowód osobisty, paszport).

W Pana przypadku dotyczącym wyłudzenia przez fikcyjnego brokera należy sporządzić zawiadomienie do prokuratury uwzględniając m.in :

Art. 286. § 1. k.k *Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.*

oraz

Art. 304. § 2. k.p.k *tj. zawiadomienia o możliwości popełnienia na Pana szkodę przestępstwa.*

Należy uchylić Pana od Art. 258. - [Przestępczość zorganizowana. Udział w zorganizowanej grupie przestępczej.]

Sprawa została wielokrotnie zgłoszona do prokuratury, która prowadzi śledztwo w sprawie naruszenia z art. 178 w zw. z art. 69 ust. 2 pkt 4, 5 i 6 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi - Zawiadomienie kierowane przez UKNF.

Istnieje również możliwość kontroli przez Ministerstwo Finansów Pana osoby - Krajowa Administracja Skarbowa może wezwać Pana do złożenia zeznań ws. przelewów zagranicznych od których nie odprowadził Pan podatków na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej.

Zawiadomienie, które przygotowujemy będzie zawierało stosowną argumentację oraz uzasadnienie czego efektem będzie uchylenie Pana od odpowiedzialności karnej i karno-skarbowej za popełnione przestępstwa, wszczęcie postępowania, ustalenie i namierzenie sprawców i odzyskania środków.

Przygotowane zawiadomienie do prokuratury wysyłamy do Pana drogą pocztową listem poleconym lub w formie elektronicznej.

Zalecamy niezwłoczne działanie.

Nadmieniam, iż mieliśmy już klientów, którzy byli zamieszani w proceder związany z serwisami brokerskimi i grożą za to zarzuty prokuratorskie z art. 299 k.k (pranie brudnych pieniędzy) czy też zastosowanie przez Bank wewnętrznej procedury AML wynikającej z art. 50 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.

Należy obrać stosowną linię obrony by nie zostały wobec Pana podjęte kroki prawne.

Po otrzymaniu w/w dokumentów przygotujemy wycenę oraz przedstawimy szczegóły.

Z wyrazami szacunku”

Po przestaniu przez konsumentów kolejnych informacji i dokumentów, Przedsiębiorca kieruje do konsumenta wiadomość e-mail o następującej treści:

„Dziękujemy za podeślaną dokumentację. Zinterpretowaliśmy przesłane dokumenty i w Pana przypadku sprawa jest poważna ze względu na możliwe monitorowanie dokonanych przelewów przez Urząd Skarbowy i Krajową Administrację Skarbową.

Jesteśmy gotowi podjąć się obsługi prawnej Pana osoby w celu uchylenia od skutków prawnych i oczyszczenia z domniemania zarzutów karnych i karno-skarbowych oraz podjęcia kroków umożliwiających odzyskanie środków przekazanych do oszustów (środki wyłudzone w ramach pseudo inwestycji).

Uczulamy by nie utrzymywać kontaktu z przestępcami. Najlepiej nie odbierać od nich telefonu.

Podejmiemy działania oczyszczające z zarzutów prania brudnych pieniędzy oraz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Nie będzie Pan odpowiadał za ewentualne przestępstwa internetowe popełnione w Pana imieniu - zabezpieczymy przed tym i wszystko dokładnie opiszemy.

Przygotujemy pismo reklamacyjne do banku umożliwiające podjęcie próby odzyskania pobranych środków. Są na to realne szanse z uwagi na utratę środków poprzez oszustwo a nie błędne decyzje inwestycyjne. Pismo to będzie powiązane z zawiadomieniem do prokuratury. Wniesiemy o zablokowanie środków na kontach oszustów i dokonanie zwrotu.

Jeżeli zajdzie taka konieczność odpowiedź skierowana do operatorów płatności zostanie sporządzona w j. niemieckim / angielskim.

Całkowitą kwotę za sporządzenie dokumentacji i obsługę prawną w w/w zakresie dotyczącym oszustwa internetowego organizacji (...) wyceniamy na kwotę : (...) zł brutto.

Poniżej dane do przelewu bankowego:

**Całkowita kwota do zapłaty za obsługę prawną: (...) zł brutto.
[informacja prawnie chroniona]**

[informacja prawnie chroniona]

[informacja prawnie chroniona]

w tytule: *Obsługa prawna - (...)*.

Otrzyma Pan fakturę VAT za wykonaną usługę obsługi prawnej. Po otrzymaniu potwierdzenia prześlemy pełnomocnictwo do sprawdzenia baz bankowych.

Posiadamy ogromne doświadczenie w walce przeciwko oszustom podającym się za brokerów giełdowych co znacząco ułatwia nam procedowanie sprawy.

Po dokonaniu wpłaty prosimy o przesłanie potwierdzenia przelewu w wiadomości zwrotnej, następnie usługa zostanie zrealizowana w terminie 7 dni roboczych. W Pana przypadku postaramy się o wykonanie usługi jak najszybciej to możliwe, ze względów oczywistych.

Z wyrazami szacunku,

[informacja prawnie chroniona]"

Kolejnym etapem jest przekazanie przez konsumenta potwierdzenia uiszczenia opłaty. Dopiero po dokonaniu przelewu przez konsumenta Przedsiębiorca informuje o terminie realizacji usługi:

„Witam ponownie,

Otrzymaliśmy potwierdzenie płatności, zgodnie z ustaleniami jesteśmy już w trakcie realizacji obsługi prawnej. Szacowany termin przygotowania dokumentów i ukończenia prac związanych z realizacją to (...).

Jeżeli będziemy potrzebować od Pana dodatkowych informacji związanych ze sprawą pozwolimy sobie na kontakt telefoniczny lub e-mail.

Dokonyjemy również sprawdzenia Pana w rejestrach bankowych (czy nikt podszywając się pod Pana nie zaciągnął zobowiązań kredytowych) w tym celu przesyłamy pełnomocnictwo, które proszę uzupełnić o wskazane dane oraz czytelnie podpisać na dole w wyznaczonym miejscu i odesłać zwrotnie skan e-mailowo.

Z poważaniem”

Następnie Przedsiębiorca przesyła projekty zawiadomienia do prokuratury, oświadczenia do przedsiębiorcy, pisma reklamacyjnego do banku, które konsument musi sam przesać na odpowiednie adresy:

„Dzień Dobry,

W załączeniu przesyłam przygotowane zawiadomienie do prokuratury. Zostało wykonane zgodnie z załączonymi dokumentami, proszę sprawdzić czy kwoty się zgadzają.

Zawiadomienie proszę **na samym dole czytelnie podpisać imieniem i nazwiskiem w wyznaczonym na dole miejscu i przestać listem poleconym za potwierdzeniem odbioru na adres:**

(...)

Proszę załączyć do zawiadomienia dokumenty wszystkie załączniki, które zostały do nas przesłane tj.

- wydruki korespondencji związane z grupą przestępczą.
- potwierdzenia przelewów **(wszystkie wydrukować i włożyć do koperty).**

- przygotowana tabela w formie zestawienia.

- wydruki.

Koniecznienie dokumenty muszą zostać wydrukowane w czytelnej formie i załączone do koperty z zawiadomieniem - są to dowody w sprawie.

Po rozpatrzeniu zawiadomienia przez prokuraturę zostanie Pan przesłuchany zdalnie (o co wnosimy) w charakterze pokrzywdzonego w celu potwierdzenia złożonego zawiadomienia i zeznań.

O dalszych losach sprawy będzie decydował wydział do zwalczania Cyberprzestępczości Zorganizowanej i Prokurator prowadzący sprawę.

Prokurator prowadzący sprawę może występować do instytucji finansowej o udzielenie wszelkich informacji oraz przedstawienie dokumentów. Prokuratura powinna przestać odpis informujący bank o tym, że jest Pan ofiarą przestępstwa. Wnosimy również o zablokowanie środków na kontach przestępców.

Złożone zeznania w formie zawiadomienia dodatkowo uchylają Pana od odpowiedzialności karnej i karno-skarbowej za popełnione przestępstwa - jest to uzasadnienie, które potwierdza niewinność.

Załącznik o nazwie "Oświadczenie do wystania" proszę wysłać na adres:

(...)

Po wystaniu załącznika proszę go dołączyć również do składanego pisma reklamacyjnego do banku.

W załączeniu przygotowane zawiadomienie do prokuratury, pismo reklamacyjne do banku (wnioskujemy o zablokowanie środków na kontach przestępców i zwrot), załącznik w formie tabeli, oświadczenia do wystania.

W razie pytań jesteśmy do dyspozycji.

Z poważaniem
[informacja prawnie chroniona]"

(dowód: przekazane przez Przedsiębiorcę dokumenty i informacje dotyczące poszczególnych konsumentów - karty 47-66, 67-80, 81-109, 110-146, 402-429, 444-461, 486-509; korespondencja elektroniczna przekazana przez Przedsiębiorcę z pismem z dnia 17 sierpnia 2021 r. na nośniku danych w folderze „ZAŁĄCZNIK NUMER 6” - karta 738a).

Przedstawiona powyżej korespondencja odnosi się do spraw związanych z oszustwami inwestycyjnym. W przypadku pomocy prawnej związanej z serwisami randkowymi/matrymonialnymi Przedsiębiorca w korespondencji e-mail stosuje m.in. następujące sformułowania:

„Portale tego typu są zwykłym oszustwem i wyłudzeniem danych oraz pieniędzy. Firmy tego typu mające siedzibę poza granicami naszego kraju w tym przypadku Luksemburg (w celu omięcia odpowiedzialności karnej) działają pod inną jurysdykcją prawną. Gdyby spółka była zarejestrowana w naszym kraju można swobodnie zgłosić sprawę na policję jako oszustwo, niestety nie jest.” (dowód: karty 435, 466, 478, 514, 526, 536, 555, 566);

„Po wysłaniu przygotowanego pisma będzie Pani prawnie zabezpieczona przed konsekwencjami”(dowód: karty 437, 468, 558, 569);

„Po wysłaniu przygotowanego pisma i zastosowaniu się do zaleceń będzie pani prawnie zabezpieczona” (dowód: karty 515);

„Należy zabezpieczyć Pani dane osobowe, bez interwencji mogą zostać one przekazane do podmiotów trzecich oraz firma może użyć ich do procesu pobierania/naliczania kolejnych opłat. Skutecznie zabezpieczymy Panią przed windykacją i ewentualnymi jej konsekwencjami w postaci egzekucji komorniczej - dzieje się tak w przypadku blokady karty bankowej lub zabezpieczenia przez bank pobieranych pieniędzy. (...) Bez interwencji sprawa finalnie może trafić do sądu w celu uzyskania nakazu zapłaty co wiąże się z dużymi kosztami sądowymi i innymi opłatami dodatkowymi. (...) Całkowita opłata za obsługę prawną to (...) zł za skuteczne rozwiązanie problemy, ochronę danych osobowych, wypowiedzenie abonamentu oraz definitywne zakończenie i wyjaśnienie zagadnienia włącznie z zabezpieczeniem przed windykacją.” (dowód: karty 440-441, 471-472, 483-484, 519-520, 532-533, 545-546, 562-563, 571-572).

Z pozyskanej w toku postępowania od Powiatowego Rzecznika Konsumentów w [informacja prawnie chroniona] dokumentacji, wynika że Rzecznik pomógł konsumentowi w sporządzeniu zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa przez Przedsiębiorcę. W uzasadnieniu zawiadomienia było wskazane (dowód: karty 1198-1199):

„Szukając pomocy prawnej natrafiłem na firmę Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] (...), która po przekazaniu wszystkich dokumentów zleciła podjęcie niezwłocznych działań, gwarantowała oczyszczenie z zarzutów prania brudnych pieniędzy oraz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Wskazywała, iż miała już do czynienia z klientami, którzy byli zamieszani w proceder związany z (...) i zostały im przedstawione zarzuty prokuratorskie z ar. 299 k.k. Firma zapewniała skuteczną pomoc prawną.

(...) Moim zdaniem zarówno wytworzenie wyobrażenia o udziale w zorganizowanej grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy w celu zawarcia przeze mnie płatnej umowy nosi znamiona przestępstwa. Dodatkowo, Pan [informacja prawnie chroniona]nie zrobił nic, to znaczy nie podjął żadnych działań obronnych, jedynie sporządził wzór zawiadomienia do Prokuratury, co nie jest udzielaniem pomocy prawnej o umówionych charakterze.”

Analiza przekazanych przez Przedsiębiorcę dokumentów wykazała, że w prowadzonych przez siebie sprawach stosuje on zamknięty katalog wzorów dokumentów, które po uzupełnieniu danych i stanu faktycznego dotyczącego konkretnego konsumenta, są

„Nasze doświadczenie oraz dlatego warto podjąć współpracę i zaufać profesjonalistom z Kancelarii Anty-Portal? Mając na uwadze wieloletnie doświadczenie, znajomość zawitych przepisów prawnych nasza Kancelaria ds. oszustw internetowych specjalizuje się w zagadnieniach związanych z oszustwami giełdowymi - w tym rynku Forex.

Prowadziliśmy już wiele spraw związanych z oszustwami giełdowymi a każdy z poszkodowanych klientów traktowany jest w sposób indywidualny według zaistniałych potrzeb.

Działanie na własną rękę doprowadza do pogorszenia sytuacji a nieuczciwy broker wykorzysta każde najmniejsze potknięcie.

Pomoc prawna w walce z oszustwami giełdowymi powinna zostać procedowana niezwykle precyzyjnie, dlatego nie czekaj i skontaktuj się z nami.”

Na dzień 2 sierpnia 2023 r. na stronie internetowej działającej pod adresem www.anty-portal.pl można było ponadto znaleźć następujące informacje (dowód: karty 1098-1099a):

„Nasza oferta obejmuje kompleksową pomoc prawną świadczoną przez doświadczonych detektywów, radców prawnych, adwokatów i specjalistów ds. zwalczania cyberprzestępczości.”

„Jesteśmy licencjonowaną przez MSWiA kancelarią specjalizującą się w pomocy ofiarom oszustw internetowych.”

„Z naszą pomocą wielu Klientów zostało uchylonych od odpowiedzialności karnej oraz odzyskało utracone pieniądze. Prowadzimy działania śledcze dotyczące oszustw i zorganizowanych grup przestępczych.”

Poniżej znajduje się fragment głównej strony internetowej Przedsiębiorcy² oraz zakładki „O NAS”:

 [Kilka słów o Kancelarii Prawnej Anty-Portal](#)

² <https://www.anty-portal.pl/>, dostęp na dzień 02.08.2023 r. (dowód: karty 1098-1099a).

ZESPÓŁ PROFESJONALISTÓW

Korzystając z naszych usług mogą Państwo być pewni, że dołożymy wszelkich starań by problem został skutecznie rozwiązany.

W cięższych przypadkach i jeżeli zajdzie taka potrzeba współpracujemy z policją, centrum konsumenta i bankami by umożliwić najlepsze możliwe wsparcie. Jesteśmy też partnerami Biura Informacji Gospodarczej (BIG).

SKUTECZNA POMOC PRAWNA

Jesteśmy licencjonowaną przez MSWiA kancelarią specjalizującą się w pomocy ofiarom oszustw internetowych. Zdobiliśmy ogromne doświadczenie w walce z oszustwami internetowymi co pozwala nam na szybkie rozpoznanie sprawy oraz natychmiastowe działanie.

Zapewniamy pełną obsługę prawną włącznie z ewentualną reprezentacją w Sądzie przez Adwokata lub Radcę Prawnego.

Bitcoin kryptowaluty, pomoc prawna

OSZUSTWO GIEŁDOWE / KRYPTOWALUTY / NIEUCZCIWY BROKER

Posiadamy ogromną wiedzę i doświadczenie na temat oszustw internetowych czy tych związanych z handlem kryptowalutami lub inwestowaniem na rynku forex.

Z naszą pomocą wielu Klientów zostało uchylonych od odpowiedzialności karnej oraz odzyskało utracone pieniądze. Prowadzimy działania śledcze dotyczące oszustw i zorganizowanych grup przestępczych.

KONTAKT DLA ORGANÓW ŚCIGANIA

Z uwagi na stale rosnące zapotrzebowanie uruchomiliśmy dedykowany adres e-mail do kontaktu dla organów państwowych (m.in., CBŚP, Policja, Prokuratura, KAS).

organyscigania@anty-portal.pl

W razie potrzeby prosimy o przesłanie zapytania, odpowiedź zostanie udzielona tak szybko jak to możliwe z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa i RODO.

Na stronie internetowej www.anty-portal.pl, w zakładce „Usługi”, znajdują się poniższe informacje:

„Otrzymują od nas Państwo kompleksową obsługę prawną, która zawiera:

- **Bezpłatną wstępną rozmowę telefoniczną i zaproponowanie rozwiązania problemu.**
- **Zabezpieczenie danych osobowych zgodnie z zachowaniem standardów europejskich RODO.**
- **Zabezpieczenie konta bankowego i przedmiotowy opis postępowania w przypadku udostępnienia oszustowi dokumentów.**
- **Poprawne wypowiedzenie umowy, podważenie abonamentu w sposób zgodny z jurysdykcją prawną na której został zawiązany.**
- **Podejmujemy się pomocy w odzyskaniu pobranych środków działając na wszystkich możliwych frontach.**
- **Sporządzamy zawiadomienia do prokuratury, organów ścigania, organów administracyjnych i innych instytucji europejskich.**
- **Zabezpieczamy przed postawieniem zarzutów karnych i karno-skarbowych w przypadku prania brudnych pieniędzy i nieświadomego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.**
- **Ustalamy sprawców za pomocą białego wywiadu (OSINT) i innych dostępnych kanałów.**
- **Prowadzimy postępowania cywilne i karne oraz umożliwiamy reprezentację naszego Radcy Prawnego lub Adwokata w Sądzie.**
- **Wykonujemy działania detektywistyczne dotyczące procederu oszustwa.**
- **Profesjonalne usługi windykacyjne, w tym ustalenie majątku dłużnika oraz kompleksową reprezentację w sądzie i na drodze egzekucji.”³**

³ <https://www.anty-portal.pl/Uslugi>, dostęp na dzień 02.08.2023 r. (dowód: karty 1098-1099a).

Z kolei w zakładce „O nas” został zamieszczony tekst:

„Wszyscy nasi eksperci posiadają doświadczenie i niezbędną praktyczną wiedzę, która pomaga im rozwiązywać wszelkiego rodzaju spory dotyczące oszustw internetowych. Jesteśmy Licencjonowani przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji i posiadamy licencje detektywistyczne wydane przez Komendantów Wojewódzkich Policji.

Współpracujemy z wieloma firmami, które wspierają nasze działanie na terenie całego kraju co sprawia, że nasz zespół tworzą tylko najlepsi prawnicy.”⁴

Przedsiębiorca był także abonentem strony internetowej działającej pod adresem <https://infrastruktura-prawna.pl/> (dowód: karta 814). Obecnie strona nie jest dostępna. W czasie, gdy była jeszcze dostępna, na wskazanej stronie znajdował się komunikat o poniższej treści (dowód: karta 821):

„Kancelaria Anty-Portal z siedzibą w Kielcach (www.anty-portal.pl) o numerze NIP: 9592024363, to rzetelny i legalny podmiot gospodarczy świadczący usługi prawne na terenie całego kraju. Kancelaria jest również licencjonowana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Główną specjalizacją Kancelarii jest pomoc ofiarom oszustw internetowych i walka z cyberprzestępczością zorganizowaną.

Ideą Kancelarii jest zapewnienie specjalistycznej pomocy prawnej dedykowanej konsumentom oraz przedsiębiorcom, którzy zostali oszukani, utracili środki lub grożą im konsekwencje karne czy skarbowe.

Kancelaria Anty-Portal w razie potrzeby współpracuje z policją, prokuraturą oraz bankami.”

W dniu 15 marca 2022 r. Prezes Urzędu przestał w drodze korespondencji elektronicznej do konsumentów, którzy skorzystali z usług Przedsiębiorcy, prośbę o udzielenie informacji i przekazanie dokumentów (dowód: karty 822-831). Konsumentom ci zostali wybrani losowo z przekazanej przez Przedsiębiorcę bazy danych zawierającej informacje o 1142 osobach, którym świadczył usługi (dowód: karty 822-825). W odpowiedzi konsumenci odpisali m.in. (pisownia oryginalna):

„Witam, pomagali mi odzyskać pieniądze podając się za biuro adwokackie ,jeśli jeszcze będę miał materiały oczywiście prześlę, zapłaciłem tej firmie dosyć pokaźną sumę, bez efektów.” (wiadomość e-mail z dnia 15 marca 2022 r., dowód: karta 832).

„Po pierwsze to myślałem że jak prześlę wszystkie dowody to kancelaria będzie mnie reprezentować. Okazało się że otrzymałem tylko pisma/listy i sam mam kontaktować się w mojej sprawie. Byłem z tego powodu niezadowolony więc skontaktowałem się z kancelaria. Dostałem odpowiedź że to tak nie działa i sam muszę kontaktować się z bankiem, prokuratura, brokerami.

Po drugie pisma/listy które były sporządzone przez kancelarię posiadały dużo błędów. Wyglądało to tak jakby były to kopie od poprzednich klientów. Musiałem kontaktować się z kancelaria żeby nanięli poprawki. Brak profesjonalizmu.” (wiadomość e-mail z dnia 17 marca 2022 r., dowód: karty 866 odwrot, 867)

---

⁴ https://www.anty-portal.pl/O_nas, dostęp na dzień 02.08.2023 r. (dowód: karty 1098-1099a).

„Nie dostałam żadnego cennika ani umowy do podpisania. Żadnej porady prawnej. Kontakt nasz opierał się na rozmowie telefonicznej. Bardzo szybko przystano mi pismo do prokuratury oraz rachunek. Próbowalam negocjować cenę ale zastraszano mnie grożąc konsekwencjami karno-skarbowymi. Nikt nie poinformował mnie o tym jak mam sprawę załatwić.

Nikt nie poinformował mnie że takie pismo jest zbędne.

(...)

Tak więc za jedno pismo do prokuratury zapłaciłam 3000 zł. Które nawet nie było mi potrzebne bo policja sama przekazała moją sprawę po zgłoszeniu mojego problemu do prokuratury.

Jestem w stanie wystać moje potwierdzenie faktów na piśmie jeżeli zaistnieje taka potrzeba. Należałoby ukarać tą firmę i zabronić jej działalności oraz oskarżyć ją o oszustwo.” (wiadomość e-mail z dnia 28 marca 2022 r., dowód: karta 979).

Ponadto w punkcie 4 ww. prośby Prezesa Urzędu z dnia 15 marca 2022 r. Prezes UOKiK poprosił o wskazanie, czy w korespondencji lub w rozmowie Przedsiębiorca określał, jakie są szanse na odzyskanie utraconych pieniędzy i na jakiej podstawie jest szacowana wysokość tych szans. W odpowiedzi otrzymał następujące informacje (pisownia oryginalna):

„Dostałem informacje przez telefon że jest szansa na odzyskanie pieniędzy ponieważ [informacja prawnie chroniona] są oszustami. Z tego powodu jak najbardziej jest możliwość na odzyskanie zainwestowanych środków. Dlatego też się zdecydowałem na podjęcie współpracy. Pozatym zostałem poinformowany że prawdopodobnie moje dane i kopie dokumentów są używane na czarnym rynku więc trzeba jak najszybciej temu zapobiec bo w każdej chwili może ktos ich użyć. Bardzo mnie to przestraszyło. Dostałem też informacje że jest już wszczęte dochodzenie przeciwko [informacja prawnie chroniona] i ja prawdopodobnie będę dodany do tej sprawy.” - wiadomość e-mail konsumenta z dnia 17 marca 2022 r. (dowód: karta 866). W dalszej części wiadomości konsument napisał: „Cały czas czekam na efekty”.

„Oczywiście szanse na odzyskanie pieniędzy to był główny motyw podjęcia współpracy. [informacja prawnie chroniona] określił szanse na odzyskanie pieniędzy na wysokie tylko należało działać szybko. Działaniem było wystanie reklamacji do Banku, jako bezpodstawnego pobrania pieniędzy z rachunku. Nie znałem tej procedury i próbowałem się dopytać jak to działa, na jakie podstawie i od kogo bank odzyska pieniądze. Uzyskałem odpowiedź że to standardowa procedura odzyskiwania pieniędzy uzyskanych na drodze oszustwa. Na pytanie czy udało już odzyskać pieniądze w ten sposób w podobnych sprawach Podmiot odpowiedział twierdząco, zapewniając że odzyskał w ten sposób pieniądze wielokrotnie (...) Mi ta firma w niczym nie pomogła a dodatkowo poniosłem znaczne koszty za wątpliwej jakości usługę. Znając wcześniej jakość usługi i poziom dostarczonych dokumentów na pewno bym się nie zgodził na współpracę za wymienioną cenę. Sądzę, że wzbudzenie u mnie dodatkowego zagrożenia sankcjami miało na celu skłonienie mnie na zawarcie zgody na usługę” - wiadomość e-mail z dnia 28 marca 2022 r. (dowód: karta 926 odwrót).

„Niestety nie pamiętam dokładnie jak określane były szanse na odzyskanie moich środków, ale wydaje mi się że, w rozmowie telefonicznej były określone jako "spore" ale nie umiem tego potwierdzić.” - wiadomość e-mail konsumenta z dnia 16 marca 2022 r., dowód: karta 856)

Prezes Urzędu ustalił również, że Przedsiębiorca do 2023 r. nie przedstawiał konsumentom żadnego wzorca umowy, w oparciu o który świadczone byłyby usługi. Wszystkie ustalenia w zakresie świadczonych usług odbywają się w drodze korespondencji e-mailowej lub telefonicznej, a potwierdzeniem zawarcia umowy jest wystawiona faktura. Poniżej został zamieszczony fragment wiadomości e-mail do konsumentki, będący przykładem przedstawienia zakresu świadczonych przez Przedsiębiorcy usług:

„Przygotujemy pismo reklamacyjne do banku umożliwiające podjęcie próby odzyskania pobranych środków. Są na to realne szanse z uwagi na utratę środków poprzez oszustwo a nie błędne decyzje inwestycyjne. Pismo to będzie powiązane z zawiadomieniem do prokuratury. Wnieśliśmy o zablokowanie środków na kontach oszustów i dokonanie zwrotu.

Całkowitą kwotę za sporządzenie dokumentacji i obsługę prawną w w/w zakresie dotyczącym oszustwa internetowego organizacji „[informacja prawnie chroniona]” wyceniamy na kwotę: [informacja prawnie chroniona] zł brutto.” (wiadomość e-mail z dnia 23 marca 2021 r. do konsumentki - załącznik nr 4 do pisma z 19 lipca 2022 r., dowód: karta 139).

Przedsiębiorca nie informuje również konsumentów o możliwości odstąpienia od umowy zawartej na odległość. Na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 25 czerwca 2021 r. do udzielenia informacji czy, w jaki sposób i jakie informacje (w tym o cenie usługi lub stawkach za poszczególne czynności) przekazuje Przedsiębiorca konsumentom przed zawarciem umowy lub w trakcie jej zawierania i czy Przedsiębiorca określa przewidywane czynności w danej sprawie, a także w którym momencie podczas rozmowy telefonicznej/spotkania/prowadzenia komunikacji z konsumentem w inny sposób lub z wykorzystaniem innego środka komunikacji są ww. informacje przekazywane, Przedsiębiorca odpowiedział w piśmie z dnia 19 lipca 2021 r.:

„Każdy z klientów, który po przeprowadzeniu uprzednio rozmowy telefonicznej przekazał w formie elektronicznej lub pocztowo dokumentację i stwierdzimy, że podejmujemy się sporządzenia dokumentacji otrzymuje w formie e-mailowej wycenę ryczałtową wraz z przedstawieniem zakresu usługi, który zostanie zrealizowany w jego sprawie, numerem konta do wpłaty, tytułem przelewu i informacją o szacunkowym terminie zrealizowania usługi. Nie występują żadne dopłaty lub ukryte koszty, które klient ponosi po zawarciu umowy. Każdy klient w ramach potwierdzenia otrzymuje fakturę VAT. Każdy klient ma swobodną możliwość podjęcia decyzji, bowiem warunki są uzgodnione w formie e-mail.” (dowód: karta 42).

Z kolei na wezwanie Prezesa Urzędu do przekazania wzorców umów w rozumieniu art. 384 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610) stosowanych przez Przedsiębiorcę w obrocie z udziałem konsumentów Przedsiębiorca odpowiedział:

„Podstawą rozpoczęcia świadczenia usługi jest wykonanie przez klienta wpłaty na konto działalności, które widnieje w przesłanej uprzednio wiadomości e-mail zawierającej opis czynności, które zostaną wykonane i jest to jednocześnie zgodą na rozpoczęcie świadczenia usług. Po otrzymaniu płatności informujemy e-mailowo o terminie przygotowania dokumentów dla klienta oraz przesyłamy upoważnienie do weryfikacji klienta w rejestrach BIG InfoMonitor. Po otrzymaniu potwierdzenia przelewu informujemy o rozpoczęciu realizacji drogą e-mail. Każda realizacja jest potwierdzona fakturą VAT przesyłana do klienta elektronicznie na skrzynkę e-mail.” (dowód: karta 42).

Przedsiębiorca przekazał wzorzec umowy stosowany przy zawieraniu umów z konsumentami już po wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wraz z pismem z dnia 14 lipca 2023 r. (dowód: karty 1096-

1097). Nie wskazał od kiedy jest on stosowany, jednak przekazał kopie umów zawartych z konsumentami z okresu styczeń - czerwiec 2023 r. (dowód: karty 1096-1097, 1110, 1113, 1116, 1119-1145).

Z kolei z pismem z dnia 23 sierpnia 2023 r. Przedsiębiorca przekazał wzorzec pn. „Regulamin” zamieszczony na stronie internetowej www.anty-portal.pl (dowód: karty 1104-1107). Przedsiębiorca nie był w stanie wskazać daty, od kiedy ww. „Regulamin” znajdował się na stronie internetowej (dowód: karty 1156 w zw. z 1100-1102).

Analiza zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym materiału wykazała, że Przedsiębiorca utrudnia lub wręcz uniemożliwia konsumentom odstąpienie od umowy zawartej na odległość. Poniżej została przytoczona korespondencja e-mailowa Przedsiębiorcy z konsumentką z dnia 16 października 2020 r. (załącznik nr 12 do pisma Przedsiębiorcy z 19 lipca 2022 r., dowód: karty 185-208):

Konsumentka: „(...) *podjęłam decyzję o odstąpieniu od umowy z Pana Firmą z uwagi na fakt, że jestem przekonana, że podjęta przez Państwa metoda działania nie ma szans na powodzenie. Prokuratura rejonowa potrzyma sprawę przez jakiś czas, po czym ją i tak umorzy. Zleciłam Państwu tę usługę pod wpływem chwili i emocji, bo dowiedziałam się od Państwa, że mogę mieć konflikt z prawem z powodu moich kontaktów z [informacja prawnie chroniona]., ale jak jest tutaj moja wina??*”

Przedsiębiorca: „*Niestety odstąpienie od umowy nie jest możliwe ze względu na to, iż nasza Kancelaria wywiązała się z umowy - został wygenerowany nakład pracy zgodnie z informacjami zawartymi w korespondencji na drodze mailowej oraz otrzymała Pani wymaganą dokumentację w drodze mailowej. (...)*”

Konsumentka: „*Ale ja mam prawo odstąpić od umowy do 14 dni. (...)*”

Przedsiębiorca: „*Proszę nas nie obrażać. To co pani wypisuje jest żalosna próba wyłudzenia pieniędzy za obsługę prawną, która została w sposób poprawny wykonany. Według przepisów prawa nie przysługuje zwrot w przypadku ustalonego nakładu pracy, który został potwierdzony i wykonany. (...)*”

Z udostępnionej przez Przedsiębiorcę korespondencji nie wynika jednak, by przed zawarciem umowy konsumentka była informowana o możliwości odstąpienia od umowy zawartej na odległość, jak również nie składała wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287 ze zm., dalej: „ustawa o prawach konsumenta” lub „upk”). Pismo do Prezesa UOKiK w sprawie tej konsumentki zostało skierowane również przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w [informacja prawnie chroniona] (dowód: karta 997).

Podobna sytuacja była przedstawiona w skardze konsumentkiej otrzymanej przez Prezesa Urzędu w dniu 2 czerwca 2021 r. (sygn. RŁO.80.34.2021, dowód: karta 1060-1077). Konsumentka wskazała, że po tym jak została oszukana przez brokera giełdowego, zwróciła się o pomoc do Kancelarii Anty-Portal. Usłyszała, że jest sprawa jest bardzo poważna i że mogą być jej postawione zarzuty dotyczące udziału w grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy, w związku z czym zdecydowała się na współpracę z Przedsiębiorcą. Następnie wskazała (pisownia oryginalna):

„*Jednak kiedy emocje już opadły poczytałam sobie na spokojnie informacje na ten temat w internecie, dotarłam do 4-ch innych klientów Anty-Portalu i dowiedziałam się, że oni zarówno jak ja byli zastraszani przez Anty-Portal rzekomą odpowiedzialnością karną, co*

okazało się nieprawdą, ponieważ żaden z nich nie czerpał żadnych korzyści z gry na giełdzie, a tylko stracił swoje środki.

Gdy się o tym wszystkim dowiedziałam, wysłałam w dniu 05.12.2020r. odstąpienie od umowy, które nie zostało przyjęte przez Anty-Portal. Wprawdzie moje odstąpienie zostało złożone po prawie 3-ch miesiącach od zawarcia umowy, która była treść e-maila od kancelarii, ale wiem, że mam do tego prawo, bo zleciłam kancelarii tę usługę pod wpływem wprowadzenia w błąd oraz zastraszenia (art.84,88,388 KC). Poza tym kancelaria nie poinformowała mnie o terminie odstąpienia od umowy (art.3 ust. 1 i 2, art. 36 pkt 1a Ustawy o prawach konsumenta) (...)

Po odstąpieniu od umowy mojej i osób kancelaria Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] - z przemiłego przedsiębiorcy zmienia się on w agresywnego czasem wręcz wrogięgo partnera, który "w ramach kary" życzy sobie od tej pory przesyłania korespondencji drogą pocztową.

Podczas rozmowy z kancelarią Anty-Portal zostałam poinformowana, że dzięki jej metodą pieniądze odzyskuje 3 na 5 osób, więc to brzmiało zachęcająco. Obecnie mam kontakt z czterema osobami i u każdej z nich sprawa odzyskania pieniędzy wygląda beznadziejnie. Dwie z tych osób złożyło ponownie zlecenie do dwóch różnych kancelarii i te poinformował ich, że nie grożą im żadne zarzuty karne, więc Anty-Portal nas po prostu oszukał w celu wzbogacenia się.

Czuje się oszukana przez tą Kancelarię, ponieważ [informacja prawnie chroniona] oddziaływując na moje emocje przez zastraszanie mnie wizją postawienia mi zarzutu uczestnictwa w grupie przestępczej i o pranie brudnych pieniędzy."

Przedsiębiorca przekazał Prezesowi Urzędu informacje dotyczące ww. konsumentki wraz z pismem z dnia 19 lipca 2021 r. (dowód: karty 209-226). Zgodnie z jego stanowiskiem „nie można odstąpić od umowy po kilku miesiącach od jej poprawnego wykonania”. Dalej Przedsiębiorca wskazał (pisownia oryginalna): „z naszej strony usługa zrealizowana i nie ma możliwości zwrotu środków bo wykonaliśmy naszą pracę zgodnie z ustaleniami i za co zostało pobrane wynagrodzenie(...). Umowa została zawarta poprzez wiadomości e-mail oraz rozmowy telefoniczne nie była podpisywana w formie umowy cywilno-prawnej(...)”.

Problem z odstąpieniem od umowy zawartej między konsumentem a Przedsiębiorcą został również zasygnalizowany w piśmie Miejskiego Rzecznika Konsumentów w [informacja prawnie chroniona] z dnia 29 kwietnia 2021 r. (dowód: karty 1185-1197). Z pisma rzecznika wynika, że zgłosiła się do niego konsumentka, która zawarła umowę z Przedsiębiorcą. Wskazała ona, że pracownik Przedsiębiorcy zarówno w trakcie rozmowy telefonicznej, jak i w korespondencji email wskazywał, iż dane konsumentki mogą zostać wykorzystane do dokonania innych przestępstw bądź zostać sprzedane innym grupom przestępczym w celu dokonania oszustw internetowych. Dnia 7 listopada 2020 r. konsumentka odstąpiła od umowy zawartej na odległość i zwróciła się do Przedsiębiorcy o zwrot wpłaconej kwoty. Następnie w dniu 23 grudnia 2020 r. złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Przedsiębiorca odebrał list polecony w dniu 28 grudnia 2020 r. i nie ustosunkował się do jego treści i nie rozliczył z konsumentką. Zgodnie z treścią pisma Rzecznika, konsumentka nie była poinformowana o prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość.

Konsumentka, w sprawie której pisał Rzecznika Konsumentów w [informacja prawnie chroniona] skierowała także pismo bezpośrednio do Prezesa Urzędu. Zgodnie z treścią tego pisma podczas kontaktu z kancelarią konsumentka usłyszała, że mogą być jej postawione zarzuty dotyczące udziału w grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy, dlatego też zdecydowała się na skorzystanie ze świadczonych przez Przedsiębiorcę usług. Następnie dowiedziała się, że inni konsumenci również byli zastraszani przez Przedsiębiorcę

odpowiedzialnością karną. Zdecydowała się wtedy na odstąpienie od umowy. Poniżej został przytoczony fragment otrzymanej skargi:

„Gdy się o tym wszystkim dowiedziałam, wystąpiłam w dniu 05.12.2020r. odstąpienie od umowy, które nie zostało przyjęte przez Anty-Portal. Wprawdzie moje odstąpienie zostało złożone po prawie 3-ch miesiącach od zawarcia umowy, która była treść e-maila od kancelarii, ale wiem, że mam do tego prawo, bo zleciłam kancelarii tę usługę pod wpływem wprowadzenia w błąd oraz zastraszania (art.84,88,388 KC). Poza tym kancelaria nie poinformowała mnie o terminie odstąpienia od umowy (art.3 ust. 1 i 2, art. 36 pkt 1a Ustawy o prawach konsumenta) (...) Czuje się oszukana przez tą Kancelarię, ponieważ [informacja prawnie chroniona] oddziałująca na moje emocje przez zastraszanie mnie wizją postawienia mi zarzutu uczestnictwa w grupie przestępczej i o pranie brudnych pieniędzy.”

W piśmie z dnia 19 lipca 2021 r. Przedsiębiorca poinformował, że aktualna na ów dzień liczba osób, które wyraziły chęć odstąpienia od umowy po uprzednio zrealizowanej usłudze to [informacja prawnie chroniona]. Dodatkowo [informacja prawnie chroniona] zwrot zaliczki na poczet realizacji.

W odpowiedzi na prośbę Prezesa Urzędu z dnia 15 marca 2022 r. o udzielenie informacji, czy Przedsiębiorca przekazał konsumentom informację o przysługującym prawie do odstąpienia od umowy (dowód: karty 822-831), konsumenci odpowiedzieli (pisownia oryginalna):

„Wydaje mi się że nie została mi taka informacja udzielona” - wiadomość e-mail z dnia 16 marca 2022 r. (dowód: karta 857),

„Nie pamiętam.” - wiadomość e-mail z dnia 17 marca 2022 r. (dowód: karta 866 odwrot),

„Nie było nic o odstąpieniu od umowy.” - wiadomość e-mail z dnia 18 marca 2022 r. (dowód: karta 904),

„Nie, nie zostałem poinformowany i prawie odstąpienia od umowy” - wiadomość e-mail z dnia 28 marca 2022 r. (dowód: karta 926).

W piśmie z dnia 14 lipca 2023 r. (dowód: karty 1087 - 1097) Przedsiębiorca oświadczył, że obecnie przedkłada konsumentom wzorzec umowy zawierający poniższe postanowienie:

„Zlecniodawca po zleceniu, zaakceptowaniu i opłaceniu realizacji obsługi prawnej nie ma możliwości odstąpienia od umowy w terminie 14 dni i zrzeka się jego prawa z uwagi na nakład pracy, który zostanie wygenerowany przez Zleceniobiorcę i całościowe przygotowanie wszelkich dokumentów i działań ustalonych i zawartych w §1 umowy.”

Analiza przekazanego wzorca umowy pokazuje, iż jest to jedyne postanowienie ww. wzorca dotyczące prawa do odstąpienia od umowy zawartej na odległość (dowód: karty 1096, 1097). Ponadto na stronie internetowej www.anty-portal.pl pojawiła się zakładka „Regulamin”⁵, w której znajduje się „Regulamin Serwisu Internetowego anty-portal.pl oraz usług świadczonych przez firmę Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] Kielce”. W rozdziale V. Prawa konsumenta zostały zamieszczone następujące informacje:

„W przypadku Usług realizowanych przez Kancelarię na rzecz Klientów będących Konsumentami, jak również Klientów będących Przedsiębiorcami korzystającymi z praw konsumentowi, do Klientów takich mają zastosowanie następujące zasady:

---

⁵ <https://www.anty-portal.pl/regulamin>, dostęp na dzień 02.08.2023 r. (dowód: karty 1098-1099a).

Klient może na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. 2014, Nr 827 ze zm.) odstąpić od Umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, bez podania przyczyny w ciągu 14 dni, poprzez złożenie stosownego oświadczenia Kancelarii.

Kancelaria z chwilą otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od Umowy przez Klienta prześle na adres poczty elektronicznej Klienta potwierdzenie otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od Umowy.

Kancelaria informuje, że zgodnie z art. 38 ww. Ustawy o prawach konsumenta, prawo do odstąpienia od Umowy przez Klienta, jest wyłączone m.in. w następujących przypadkach:

- świadczenia usług, jeżeli Kancelaria wykonała w pełni Usługę za wyraźną zgodą Klienta, który został poinformowany przed rozpoczęciem świadczenia, że po spełnieniu świadczenia przez Kancelarię utraci prawo odstąpienia od Umowy;
- Umowy, w której przedmiotem świadczenia jest towar nieprefabrykowany, wyprodukowany według specyfikacji Klienta lub służący zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb;
- Umowy o dostarczanie treści cyfrowych, które nie są zapisane na nośniku materialnym, jeżeli spełnianie świadczenia rozpoczęło się za wyraźną zgodą Klienta przed upływem terminu do odstąpienia od Umowy i po poinformowaniu go o utracie prawa odstąpienia od Umowy.

Kancelaria informuje, że w przypadku Usług w ramach których Usługi świadczone są według indywidualnych wytycznych Konsumenta przykładowo usługi opisanej jako "Konsultacja Prawna" oraz służą zaspokojeniu jego indywidualnych potrzeb, prawo do odstąpienia od Umowy, zgodnie z ww. Ustawą o prawach Konsumenta **nie przysługuje.**"

Dalej, w piśmie z dnia 14 lipca 2023 r. (dowód: karta 1090) Przedsiębiorca stwierdził, że od roku 2021 żaden z klientów nie skorzystał z prawa odstąpienia od umowy.

Prezes Urzędu ustalił ponadto, że w okresie co najmniej od 29 lipca 2021 r. na stronie internetowej www.anti-portal.pl zamieszczone były oznaczenia Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w następujący sposób (dowód: karty 651-651a):

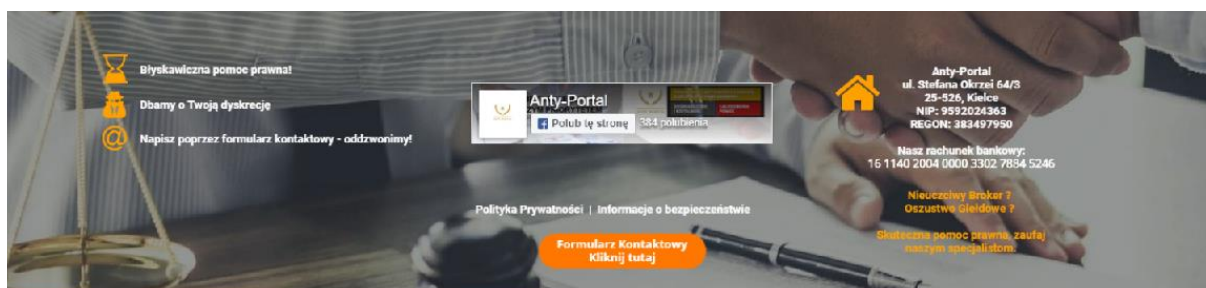
licencja nr 0008357 wydana przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Kielcach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

wpis do rejestru działalności regulowanej o numerze RD-70/2021 dokonany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Natomiast co najmniej od 22 września 2021 r. na stronie internetowej www.anty-portal.pl (w jej dolnej części) dodatkowo zamieszczone były oznaczenia Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w następujący sposób (dowód: *karty 785-785a*):

Z informacji przekazanych przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 14 lipca 2023 r. wynika, że logotypy Policji i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji zostały zamieszczone na stronie około połowy 2021 r. i zostały usunięte ze strony internetowej w dniu 10 stycznia 2022 r. (dowód: *karta 1090*).

Z przekazanych Prezesowi Urzędu dokumentów wynika również, że w 2023 r. Przedsiębiorca w stopce maila pomoc@anty-portal.pl zamieszczał następujące treści:

„Nasza działalność jest regulowana przez MSWiA. Posiadamy licencje wydane przez Komendantów Wojewódzkich Policji. (...) W ramach prowadzonego przedsiębiorstwa posiadamy wpis do rejestru działalności detektywistycznej regulowanej o numerze (...) dokonany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji”.

Wyrażenia „MSWiA”, „Komendantów Wojewódzkich Policji”, „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji” zostały napisane przez Przedsiębiorcę pogrubioną czcionką (dowód: karty 1108, 1111, 1114).

Stanowisko Przedsiębiorcy

Przedsiębiorca przedstawił swoje stanowisko w sprawie, w związku z otrzymanym zawiadomieniem Prezesa Urzędu o wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w piśmie z dnia 5 kwietnia 2023 r. (dowód: karty 1078-1083).

Odnośnie zarzutu pierwszego, polegającego na przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez Przedsiębiorcę, Przedsiębiorca nie zgodził się z Prezesem Urzędu.

Zdaniem Przedsiębiorcy przyjmowanie środków na swoje konto bankowe od osób trzecich może prowadzić do popełnienia przestępstwa prania brudnych pieniędzy lub paserstwa umyślnego. Z kolei udostępnianie poufnych danych osobowych osobom trzecim zagraża bezpieczeństwu prawnemu konsumenta, podobnie jak wykupienie płatnej subskrypcji. W opinii Przedsiębiorcy jego działania są koniecznym, prewencyjnym zabezpieczeniem danych osobowych konsumentów i „zgłoszeniem przestępczych procedurów organom ścigania”.

Na potwierdzenie swoich tez Przedsiębiorca przytoczył wyrok w sprawie karnej o czyn z art. 291 § 1 k.k.. Nie wskazał jednak, czy oskarżona w tej sprawie była jego klientką. Ponadto Przedsiębiorca podkreśla, że na bieżąco „udziela wsparcia” organom ścigania, przekazując im informacje na temat podejrzanych działań i osób zaangażowanych w przestępcze procedury. Przedsiębiorca uważa, że działania jego firmy, które mają na celu informowanie konsumentów o realnym zagrożeniu związanym z udostępnianiem swoich danych osobowych oraz monitorowanie przepływów finansowych, są niezwykle ważne i konieczne. W ten sposób Przedsiębiorca przyczynia się do ochrony danych osobowych swoich klientów oraz zapobiega przestępstwom finansowym.

Odnośnie zarzutu drugiego, dotyczącego praktyki polegającej na sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca [*informacja prawnie chroniona*], prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie

współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przestaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów, Przedsiębiorca stwierdził, że „*detektyw może prowadzić kancelarię prawną i posługiwać się nazwą „kancelaria prawna”, o ile spełnia wymogi formalne takie jak zarejestrowanie swojej działalności w odpowiednim rejestrze*”.

Przedsiębiorca stoi na stanowisku, że w kontekście oszustw internetowych, detektyw może mieć większe pole do manewru niż adwokat, ponieważ zajmuje się on m.in. zbieraniem informacji i przeprowadzaniem śledztw, które mogą być istotne w przypadku tego typu przestępstw.

Przedsiębiorca tłumaczy, że pomocy prawnej może udzielać każdy przedsiębiorca - „*nie musi posiadać ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, nie jest zobowiązany do zachowania tajemnicy zawodowej, nie podlega zasadom etycznym i nie ponosi odpowiedzialności dyscyplinarnej*”.

Dalej, Przedsiębiorca stwierdza, że może podpisać umowę z radcą prawnym, który będzie reprezentował klientów w postępowaniu karnym lub przekazywał mu opinię prawną. Zdaniem Przedsiębiorcy, jego działalność nie wprowadza klientów w błąd odnośnie zakresu świadczonych przez niego usług i kwalifikacji, a żaden z jego klientów nie zgłaszał nigdy zastrzeżeń czy nie miał jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie.

[*informacja prawnie chroniona*] powołał się przy tym na postanowienie Sądu Najwyższego z 28 lutego 2008 r., sygn. akt III CSK 245/07, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 listopada 2003 r. sygn. akt SK 22/02 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, tj. „*podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.*” Ten przepis, zdaniem Przedsiębiorcy, stosuje się również do działalności prawniczej - z braku przepisów szczególnych nie ma wymogu, by prowadzący tę działalność był radcą prawnym albo adwokatem, a nawet by miał wykształcenie prawnicze.

Zdaniem Przedsiębiorcy jego klienci są w pełni świadomi zakresu i charakteru świadczonych usług i nie są wprowadzani w błąd co do jego kwalifikacji oraz sposobu prowadzenia kancelarii prawnej.

Odnośnie zarzutu trzeciego, dotyczącego praktyki polegającej na zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów, Przedsiębiorca oświadczył, iż umieszczenie tych logotypów nie miało na celu wywołania wrażenia, że działalność jest prowadzona przy współpracy czy upoważnieniu organów ścigania, a jedynie miało wskazywać na posiadane numery licencji. Po uzyskaniu informacji, że ww. logotypy są zastrzeżone dla wskazanych instytucji, Przedsiębiorca usunął je ze strony internetowej.

Odnośnie zarzutów czwartego i piątego, dotyczących praktyk polegających na:

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287 ze zm.), a także wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [informacja prawnie chroniona], prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy,

Przedsiębiorca przyznał, że nie zamieszczał w dokumentacji treści, które regulowałyby odstąpienie od umowy zawartej na odległość. Wyjaśnił on, iż przed nawiązaniem współpracy ustalał z klientem jej rodzaj, zakres, terminy realizacji. Według Przedsiębiorcy, w każdym przypadku otrzymywał on potwierdzenie, aby rozpocząć niezwłocznie pracę z uwagi na pilny charakter sprawy. Przypadki składania przez klientów oświadczenia o odstąpieniu od umowy i braku uznania tego oświadczenia, opisane w uzasadnieniu postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie zbiorowych interesów konsumentów, dotyczyły spraw, w których klient żądał zwrotu pieniędzy po wykonaniu całej pracy.

Przedsiębiorca oświadczył w piśmie z dnia 5 kwietnia 2023 r., że klient na etapie zawierania umowy współpracy potwierdza drogą pisemną, że zrzeka się prawa do odstąpienia od umowy i wyraża zgodę na rozpoczęcie działań.

Podsumowując swoje stanowisko, Przedsiębiorca podkreślił m.in., że działa na rzecz dobra klientów i zawsze angażuje się w ich sprawy, pomaga ofiarom oszustw, instruuje konsumentów w kwestiach prawnych jak również, że przekazywał wszystkie żądane przez Prezesa Urzędu informacje.

Oceniając przedstawiony stan faktyczny Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Interes publiczny

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania prowadzi do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie należy przypisać Przedsiębiorcy stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana jest w ramach działań Prezesa Urzędu w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie. Interes publiczny wymaga, aby zapewniona była ochrona konsumentów w procesie zawierania i następnie wykonywania umów.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy szukają pomocy, w szczególności prawnej, w celu odzyskania utraconych w wyniku niewłaściwych inwestycji środków pieniężnych, oszustw internetowych czy też pomocy w kwestii tzw. abonamentów premium. Publikowane przez Przedsiębiorcę na stronie internetowej informacje o pomocy prawnej dotyczącej „oszustw internetowych” mogły dotrzeć do szerokiego grona

konsumentów. Potencjalnie zatem każdy z ww. konsumentów mógłby być objęty zachowaniem rynkowym Przedsiębiorcy kwestionowanym przez Prezesa Urzędu w niniejszej decyzji.

Działania Przedsiębiorcy nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieją zatem podstawy do oceny zachowania Przedsiębiorcy pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów

Materialnoprawną podstawę do analizy działań przedsiębiorcy z punktu widzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stanowi art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ww. ustawy zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Natomiast przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy, w szczególności naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji (art. 24 ust. 2 pkt 2 uokik) oraz nieuczciwe praktyki rynkowe (art. 24 ust. 2 pkt 3 uokik). Przy czym zgodnie z ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów (art. 24 ust. 3 uokik).

W związku z powyższymi przepisami, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów może zostać uznane wyłącznie takie działanie przedsiębiorcy, które spełnia łącznie następujące przesłanki:

- podejmowane jest w relacji przedsiębiorca - konsument,
- jest sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami,
- godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

Na gruncie uokik sankcjonowane jest zatem zachowanie przedsiębiorcy sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami. Sprzeczność z prawem działania lub zaniechania przedsiębiorcy może być ujmowana jako zachowanie niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa stanowionego. Dobre obyczaje natomiast pozostają klauzulą generalną, która podlega konkretyzacji na okoliczność danego stanu faktycznego.

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również *stricto* ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście uszkodzony wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

Przez zbiorowy interes należy rozumieć interes dotyczący ogółu (zbiorowości), którego naruszenie ma miejsce, gdy skutkami działań bądź zaniechań przedsiębiorcy dotknięty jest pewien krąg uczestników rynku - konsumentów. Zachowanie przedsiębiorcy godzące w zbiorowe interesy konsumentów jest w stanie wywołać niekorzystne następstwa w odniesieniu do każdego z konsumentów - nie zaś jedynie określonego konsumenta - i zagraża ono, przynajmniej potencjalnie, interesom każdego z członków zbiorowości konsumentów. Zaistnienie przesłanki naruszenia zbiorowego interesu konsumenta nie jest przy tym bezpośrednio uzależnione od liczby konsumentów, których interesy zostały naruszone wskutek działań przedsiębiorcy.

Wskazać tu też należy, że definicje nieuczciwych praktyk rynkowych oraz praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów nie opierają się na kryterium ilościowym, a w konsekwencji liczba skarg, czy szerzej - stwierdzonych przypadków - nie ma znaczenia dla kwalifikacji zachowania przedsiębiorcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2020 roku, w sprawie o sygn. akt I NSK 28/19).

Status przedsiębiorcy

Zgodnie z art. 4 pkt 1 uokik pod pojęciem przedsiębiorcy należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2023 r. poz. 221). W myśl art. 4 ust. 1 ww. ustawy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 3 ww. ustawy).

[*informacja prawnie chroniona*] prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach (NIP [*informacja prawnie chroniona*]). Podstawowym przedmiotem działalności gospodarczej, prowadzonej przez Przedsiębiorcę jest działalność prawnicza, działalność detektywistyczna oraz działalność portali internetowych. Przedsiębiorca, zgodnie z wpisem do CEIDG, zarejestrował powyższą działalność gospodarczą w dniu 29 maja 2019 r.

Tym samym, Przedsiębiorca przy wykonywaniu działalności gospodarczej podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów i jego działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Sprzeczność z prawem lub dobrymi obyczajami

Odnosząc się do kolejnej z przesłanek - stwierdzić należy, że bezprawność działania przedsiębiorcy rozumiana jest jako sprzeczność zachowania z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa lub sprzeczność z dobrymi obyczajami. Należy przyjąć, że „zachowanie sprzeczne z prawem” to działanie lub zaniechanie bezprawne, sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność, rozumiana jako sprzeczność z prawem, jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. niezależnym od wystąpienia szkody, czy też zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet

świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa⁶.

W ocenie Prezesa Urzędu działania podejmowane przez Przedsiębiorcę wypełniają znamiona bezprawności poprzez naruszenie przepisów ustawy o prawach konsumenta, jak również naruszenie zakazu stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych określonego w art. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. z 2023 r. poz. 845, ze zm., dalej także jako: „upnpr”).

Przepis art. 12 ust. 1 pkt 9 upk zobowiązuje do poinformowania konsumenta w sposób jasny i zrozumiały o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 upk, a także poinformowania o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do upk. Nie wystarcza zatem samo poinformowanie o istnieniu prawa do odstąpienia - informacja ta musi być kompletna i obejmować wszystkie konieczne elementy dotyczące tego prawa (sposób jego wykonania, termin na skorzystanie z niego oraz wzór formularza odstąpienia)⁷.

Nieuczciwe praktyki rynkowe

Zgodnie z art. 2 pkt 4 upnpr przez praktykę rynkową rozumie się działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy, sposób postępowania, oświadczenie lub informację handlową, w szczególności reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją lub nabyciem produktu przez konsumenta. Art. 2 pkt 3 upnpr stanowi, że przez produkt rozumie się każdy towar lub usługę, w tym nieruchomości, prawa i obowiązki wynikające ze stosunków prawnych.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 upnpr praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu.

Stosownie do brzmienia art. 4 ust. 2 zdanie pierwsze upnpr za nieuczciwą praktykę rynkową uznaje się w szczególności praktykę rynkową wprowadzającą w błąd oraz agresywną praktykę rynkową, a także stosowanie sprzecznego z prawem kodeksu dobrych praktyk. Zgodnie z art. 4 ust. 2 zdanie drugie upnpr wymienione w tym przepisie praktyki nie podlegają ocenie w świetle przesłanek określonych w art. 4 ust. 1 upnpr.

Ustawodawca dokonał konkretyzacji ogólnego zakazu nieuczciwych praktyk rynkowych przez wskazanie nazwanych praktyk rynkowych. Zalicza się do nich m.in. **praktyki rynkowe wprowadzające w błąd**.

Praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął (art. 5 ust. 1 upnpr). Interpretując pojęcie praktyki wprowadzającej w błąd należy stwierdzić, że jest to każda praktyka, która w jakikolwiek sposób, w tym również przez swoją formę, wywołuje skutek w postaci co najmniej możliwości wprowadzenia w błąd przeciętnego konsumenta, do którego jest skierowana i która może zniekształcić jego zachowanie rynkowe⁸.

⁶ por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod red. J. Szwejki, CH Beck, Warszawa 2000, s. 117-118.

⁷ K. Osajda (red. serii), P. Mikłaszewicz (red. tomu), *Ustawa o prawach konsumenta. Komentarz*, Wyd. 4, Warszawa 2022

⁸ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lutego 2015 r., sygn. akt: VI ACa 567/14.

Przyjmuje się, że wprowadzenie w błąd ma charakter abstrakcyjny, a jego stwierdzenie nie wymaga zaistnienia jednostkowej dezinformacji. Dokonanie oceny wprowadzenia w błąd zawsze wymaga odniesienia do adresata, którym jest przeciętny konsument. Jeśli zatem w przeświadczeniu przeciętnego konsumenta powstaną wyobrażenia (obiektywnie sprawdzalne, a nie wyłącznie subiektywnie odczuwalne) dotyczące praktyki rynkowej stosowanej przez przedsiębiorcę, które nie odpowiadają rzeczywistości, mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd. Wprowadzenie w błąd przez praktykę rynkową zawsze zmierza do wytworzenia w świadomości konsumenta mylnego obrazu rzeczywistości. Zawsze też jest ono związane z określonymi elementami, które wprowadzają w błąd, wskazanymi przykładowo w art. 5 ust. 3 pkt 1-6 upnpr oraz sposobem wprowadzenia w błąd (art. 5 ust. 2 pkt 1-4 upnpr), które potencjalnie mogą lub wpływają na podjęcie przez konsumenta decyzji rynkowej. Za warunek *sine qua non* wprowadzenia w błąd należy uznać wpływ praktyki rynkowej na decyzje konsumenta co do nabycia produktu (potencjalna lub realna możliwość podjęcia przez konsumenta decyzji rynkowej, której nie podjąłby, gdyby nie został wprowadzony w błąd)⁹.

W myśl art. 2 pkt 7 upnpr za decyzję dotyczącą umowy rozumie się podejmowaną przez konsumenta decyzję, co do tego, czy, w jaki sposób i na jakich warunkach dokona zakupu, zapłaci za produkt w całości lub w części, zatrzyma produkt, rozporządzi nim lub wykona uprawnienie umowne związane z produktem, bez względu na to, czy konsument postanowi dokonać określonej czynności, czy też powstrzymać się od jej dokonania.

W myśl art. 5 ust. 1 upnpr praktykę rynkową uznaje się za działanie wprowadzające w błąd, jeżeli działanie to w jakikolwiek sposób powoduje lub może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Wprowadzającym w błąd działaniem może być w szczególności rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji (art. 5 ust. 2 pkt 1 upnpr), które w szczególności może dotyczyć:

- praw konsumenta, w szczególności prawa do naprawy lub wymiany produktu na nowy albo prawa do obniżenia ceny lub do odstąpienia od umowy (art. 5 ust. 3 pkt 4 upnpr);
- rodzaju sprzedaży, powodów stosowania przez przedsiębiorcę praktyki rynkowej, oświadczeń i symboli dotyczących bezpośredniego lub pośredniego sponsorowania, informacji dotyczących sytuacji gospodarczej lub prawnej przedsiębiorcy lub jego przedstawiciela, w tym jego imienia i nazwiska (nazwy) i majątku, kwalifikacji, statusu, posiadanych zezwoleń, członkostwa lub powiązań oraz praw własności przemysłowej i intelektualnej lub nagród i wyróżnień (art. 5 ust. 3 pkt 6 upnpr).

Z kolei zgodnie z art. 7 pkt 12 upnpr, nieuczciwą praktyką rynkową w każdych okolicznościach jest wprowadzające w błąd przedstawianie nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, w przypadku gdy nie nabędzie produktu. Praktyki te nie podlegają ocenie i wykładni pod kątem realizacji przesłanek z art. 4 ust. 1 przedmiotowej ustawy, co oznacza, że takie praktyki zawsze będą sprzeczne z dobrymi obyczajami i będą w istotny sposób zniekształcać lub będą mogły zniekształcać zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta. Tym samym zachowanie przedsiębiorcy spełniające przesłanki praktyki wskazanej w art. 7 upnpr zawsze będzie skutkowało uznaniem go za nieuczciwą praktykę rynkową.

Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym posługuje się pojęciem przeciętnego konsumenta. Artykuł 2 pkt 8 upnpr wskazuje, że przez przeciętnego konsumenta rozumie się konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany,

---

⁹ M. Sieradzka [w:] Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Komentarz, Warszawa 2008, art. 5.

ważny i ostrożny. Oceny tej dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa.

Model przeciętnego konsumenta

Praktyki Przedsiębiorcy określone w punktach 1.2. i 1.4. oraz II sentencji niniejszej decyzji podlegają ocenie z punktu widzenia ustalonego modelu przeciętnego konsumenta. Zgodnie z art. 2 pkt 8 upnr, ilekroć w ustawie jest mowa o przeciętnym konsumentie rozumie się przez to konsumenta, który jest dostatecznie dobrze poinformowany, uważny i ostrożny; oceny dokonuje się z uwzględnieniem czynników społecznych, kulturowych, językowych i przynależności danego konsumenta do szczególnej grupy konsumentów, przez którą rozumie się dającą się jednoznacznie zidentyfikować grupę konsumentów, szczególnie podatną na oddziaływanie praktyki rynkowej lub na produkt, którego praktyka rynkowa dotyczy, ze względu na szczególne cechy, takie jak wiek, niepełnosprawność fizyczna lub umysłowa. Wzorzec przeciętnego konsumenta nie jest więc stały, zmienia się bowiem w zależności od okoliczności konkretnego przypadku.

Definicja przeciętnego konsumenta zamieszczona w ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym jest wynikiem dorobku orzeczniczego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej również „TSUE” lub „Trybunał”). Stopniowy rozwój orzecznictwa TSUE doprowadził do utrwalenia modelu konsumenta jako konsumenta rozważnego, przeciętnie zorientowanego, mającego prawo do rzetelnej informacji niewprowadzającej w błąd, zawierającej wszelkie niezbędne dane wynikające z funkcji i przeznaczenia danego towaru. Na każdym etapie zawarcia umowy przeciętny konsument ma prawo odbierać kierowane do niego przekazy w sposób dosłowny zakładając, że przedsiębiorca, od którego pochodzą, przekazuje mu informacje w sposób dostatecznie jasny, jednoznaczny i niewprowadzający w błąd. W świetle orzecznictwa Trybunału, poziom percepcji i uwagi konsumenta różni się w zależności od tego, jakiego produktu dotyczy praktyka rynkowa oraz w jakich okolicznościach produkt ten jest nabywany¹⁰.

Określając model przeciętnego konsumenta na potrzeby przedmiotowej sprawy, należy przyjąć, że - jak wynika to z doświadczenia Prezesa Urzędu, jego wiedzy oraz ustaleń w podobnych, innych sprawach - przeciętnym konsumentem jest osoba, która rozumie kierowane do niej informacje oraz potrafi podjąć - w oparciu o ten przekaz - świadomą decyzję co do oferty i produktów, jeżeli tylko wiedza ta przekazana jest jej w sposób zrozumiały i jednoznaczny. Jednocześnie jest to osoba, która zazwyczaj wcześniej straciła znaczne środki finansowe wskutek oszustwa internetowego lub nieuczciwych praktyk podmiotów publikujących oferty internetowe (np. w zakresie inwestycji alternatywnych czy usług portali matrymonialnych). W związku z tym taka osoba może być przestraszona oraz w poczuciu ogromnej krzywdy, a tym samym bardziej zdeterminowana, by w każdy możliwy sposób odzyskać utracone pieniądze. Na podstawie udzielanych przez Przedsiębiorcę informacji i komunikatów publikowanych na stronie internetowej Przedsiębiorcy, przeciętny konsument mógł przypuszczać, że zostanie mu udzielona profesjonalna i skuteczna pomoc prawna.

---

¹⁰ Por. C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer Rec. 1999, s. I-3819, pkt 26; C-299/99 Philips Rec. 2002, s. I-5475, pkt 63, a także wyroki z 2007 r. w sprawach C-353/03 Nestle przeciwko Mars, pkt 25; T-241/05 Procter & Gamble, pkt 43; T-33/04 House of DonutInt, pkt 50-51.

Co więcej, charakter świadczonych przez Przedsiębiorcę usług, oferowanych jako „kompleksowa pomoc prawna” może wpłynąć na czujność konsumenta, który oczekuje, że skoro korzysta z usług „kancelarii prawnej”, to jej działania są zgodne z obowiązującymi przepisami.

Konsumenci, do których kierowane są informacje przekazywane przez Przedsiębiorcę, są niejednorodną grupą, składającą się z osób w różnym wieku, o różnym wykształceniu, miejscu zamieszkania i doświadczeniu życiowym.

Podsumowując, dla niniejszej sprawy należy przyjąć model przeciętnego konsumenta, jako dostatecznie dobrze poinformowanego, uważnego i ostrożnego, Należy jednak zwrócić uwagę, że klientami Przedsiębiorcy często są osoby, które już raz padły ofiarą manipulacji, wprowadzenia w błąd lub nawet oszustwa. Prowadzi to do wniosku, że osoby te mogą mieć większe tendencje do wiary w zapewnienia podmiotu, szczególnie, kiedy przedstawia się jako podmiot profesjonalny, współpracujący z organami Państwa.

Praktyka określona w punkcie I.1. sentencji niniejszej decyzji

Pierwsza z zarzucanych Przedsiębiorcy praktyk polega na przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez Przedsiębiorcę, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 7 pkt 12 upnpr, a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik.

Opisana w art. 7 pkt 12 upnpr praktyka rynkowa to taka, która wykorzystuje strach o siebie lub bliskich, a tym samym zmniejsza racjonalność podejmowanych decyzji i w rezultacie może powodować nabycie produktu, w tej sytuacji usługi od Przedsiębiorcy. Można założyć, że twierdzenia przedstawiane przez Przedsiębiorcę nie muszą być nieprawdziwe, lecz niedokładne, co w praktyce będzie je najczęściej zrównywać z twierdzeniami nieprawdziwymi.¹¹ Termin „nierzetelny” niekoniecznie oznacza wyłącznie nieprawdziwe informacje, lecz również twierdzenia prawdziwe, a dobrane w sposób dający nieprawidłowe wyobrażenie o rodzaju i stopniu ryzyka.¹²

Przedsiębiorca oferuje swoje usługi konsumentom, którzy stracili środki finansowe na portalach inwestycyjnych lub takich, które wg zapewnień ich przedstawicieli zajmują się inwestowaniem, m.in. na rynkach Forex lub kryptowalutowych, a w rzeczywistości doprowadzają do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Zebrany materiał dowodowy wskazuje, że Przedsiębiorca przekazuje konsumentom - potencjalnym klientom, którzy wcześniej stracili środki finansowe na ww. portalach, że mogą zostać pociągnięci do odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z udziałem w zorganizowanej grupie przestępczej lub też w związku z braniem udziału w procederze prania brudnych pieniędzy. Świadczą o tym fragmenty wiadomości e-mail wysyłane do konsumentów, m.in.:

- „Zinterpretowaliśmy przesłane dokumenty i w Pani przypadku sprawa jest poważna ze względu na możliwe monitorowanie przelewów przez Urząd Skarbowy i Krajową

¹¹ M. Namysłowska, *Czarna lista nieuczciwych praktyk handlowych a granice prawa zwalczania nieuczciwej konkurencji w Unii Europejskiej*, Warszawa 2014, str. 407

¹² R. Stefanicki, *Ustawa o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 394

Administrację Skarbową. (...) Jesteśmy gotowi podjąć się obsługi prawnej Pani osoby w celu uchylenia od skutków prawnych i oczyszczenia z domniemych zarzutów karnych i karno-skarbowych oraz podjęcia kroków umożliwiających odzyskanie środków przekazanych do oszustów. (...) Podejmiemy działania oczyszczające z zarzutów prania brudnych pieniędzy oraz udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Nie będzie Pani odpowiadała za ewentualne przestępstwa internetowe popełnione w Pani imieniu - zabezpieczymy przed tym.”

- „Nadmieniam, iż mieliśmy już klientów, którzy byli zamieszani w proceder związany z serwisami brokerskimi i grożą za to zarzuty prokuratorskie z art. 299 k.k. (pranie brudnych pieniędzy) czy też zastosowanie przez Bank wewnętrznej procedury AML wynikającej z art. 50 ustawy o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.”

- „Istnieje również możliwość kontroli przez Ministerstwo Finansów Pani osoby - Krajowa Administracja Skarbowa może wezwać Panią do złożenia zeznań ws. Przelewów zagranicznych od których nie odprowadziła Pani podatków na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej.”

- „Potwierdzamy otrzymanie dokumentów, prosimy o przestanie potwierdzeń przelewów wykonanych do grupy przestępczej zgodnie z zaleceniami z poprzedniej wiadomości.”

Należy przy tym podkreślić, że wskazane treści powtarzały się mailach wysyłanych do różnych konsumentów, zatem należy przyjąć, że informowanie o rzekomej odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej ciążyącej na konsumencie, jest świadomym działaniem Przedsiębiorcy, które miało na celu wzbudzenie w konsumencie poczucia niebezpieczeństwa, osobistego zagrożenia i ryzyka wynikającego z udziału w rzekomym przestępstwie. Następnie Przedsiębiorca informuje, że jego działania pomogą w „oczyszczeniu z zarzutów” czy też zabezpieczą przed odpowiedzialnością karną:

- „Złożone zeznania w formie zawiadomienia dodatkowo uchylają Panią od odpowiedzialności karnej i karno skarbowej za popełnione przestępstwa - jest to uzasadnienie, które potwierdza niewinność.”

- „Zawiadomienie będzie zawierało stosowną argumentację oraz uzasadnienie czego efektem będzie uchylenie Pana od odpowiedzialności karnej i karno-skarbowej za popełnione przestępstwa, wszczęcie postępowania, ustalenie i namierzenie sprawców i odzyskania środków. (...) Należy obrać stosowną linię obrony by nie zostały wobec Pana podjęte kroki prawne.”

- „Po wysłaniu przygotowanego pisma będzie Pan prawnie zabezpieczony.”

- „Potwierdzamy otrzymanie dokumentów, prosimy o przestanie potwierdzeń przelewów wykonanych do grupy przestępczej zgodnie z zaleceniami z poprzedniej wiadomości.”

- „Należy uchylić Pana od art. 258. - [Przestępczość zorganizowana. Udział w zorganizowanej grupie przestępczej.]”

- „Po wysłaniu przygotowanego pisma będzie Pan prawnie zabezpieczony.”

Powyższe potwierdza treść zawiadamiania [informacja prawnie chroniona] przygotowanego dla konsumenta przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów:

„Szukając pomocy prawnej natrafiłem na firmę Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] (...), która po przekazaniu wszystkich dokumentów zleciła podjęcie niezwłocznych działań, gwarantowała oczyszczenie z zarzutów prania brudnych pieniędzy oraz udziału w

zorganizowanej grupie przestępczej. Wskazywała, iż miała już do czynienia z klientami, którzy byli zamieszani w proceder związany z (...) i zostały im przedstawione zarzuty prokuratorskie z ar. 299 k.k. Firma zapewniała skuteczną pomoc prawną. (...) Moim zdaniem zarówno wytworzenie wyobrażenia o udziale w zorganizowanej grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy w celu zawarcia przeze mnie płatnej umowy [informacja prawnie chroniona].”

Strategia Przedsiębiorcy polega zatem na wzbudzeniu w konsumentach poczucia zagrożenia i jednocześnie przekonania, że działania Kancelarii Anty-Portal zlikwidują to zagrożenie. Przedsiębiorca przekazuje informacje, że przygotowane przez niego pisma zabezpieczą konsumenta przed odpowiedzialnością karną lub karnoskarbową.

Nie ma w polskim prawie przepisów, które przewidywałyby „oczyszczenie z zarzutów” w przypadku przyznania się do popełnienia przestępstwa. Wyłączenie odpowiedzialności karnej ma miejsce jedynie w przypadkach opisanych w art. 25-31 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 2022 r. poz. 1138, ze zm.; dalej „kodeks karny” lub „kk”). Z kolei art. 53 § 2b pkt 8 kk w zw. z § 1 tego artykułu stanowi, że dobrowolne ujawnienie popełnionego przez siebie przestępstwa organowi powołanemu do ścigania przestępstw stanowi okoliczność łagodzącą przy wymierzaniu kary. Nie ma zatem w polskim prawie karnym takiej instytucji, która uchylałaby odpowiedzialność karną w przypadku zawiadomienia organów ścigania o przestępstwie.

Informacje przekazywane przez Przedsiębiorcę nie mogą również zostać uznane za sugerowanie skorzystania z instytucji „czynnego żalu”, występującego w art. 16 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks Karny Skarbowy (Dz.U. 2023 r. poz. 654; dalej „kks”), mimo że Przedsiębiorca jednocześnie zapewnia o uchyleniu od odpowiedzialności karnoskarbowej. Art. 16 § 1 kks stanowi, że nie podlega karze za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe sprawca, który po popełnieniu czynu zabronionego zawiadomił o tym organ powołany do ścigania, ujawniając istotne okoliczności tego czynu, w szczególności osoby współdziałające w jego popełnieniu. Art. 16 § 2 kks z kolei przewiduje, że przepis § 1 stosuje się tylko wtedy, gdy w terminie wyznaczonym przez uprawniony organ postępowania przygotowawczego uiszczono w całości wymagalną należność publicznoprawną uszczuploną popełnionym czynem zabronionym. Jeżeli czyn zabroniony nie polega na uszczupleniu tej należności, a orzeczenie przepadu przedmiotów jest obowiązkowe, sprawca powinien złożyć te przedmioty, natomiast w razie niemożności ich złożenia - uiścić ich równowartość pieniężną; nie nakłada się obowiązku uiszczenia ich równowartości pieniężnej, jeżeli przepadek dotyczy przedmiotów określonych w art. 29 pkt 4.

Tymczasem Przedsiębiorca nie odwołuje się do ww. przepisów kks, nie informuje, że w celu uniknięcia kary za przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe sprawca nie tylko musi zawiadomić tym organ powołany do ścigania, ujawniając istotne okoliczności tego czynu, w szczególności osoby współdziałające w jego popełnieniu, ale również w kolejnym kroku musi uiścić w całości wymagalną należność publicznoprawną uszczuploną popełnionym czynem zabronionym.

Przedsiębiorca kieruje przy tym nierzetelne informacje dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta do każdego klienta, bez dogłębnej analizy sytuacji i bez rzetelnego uzasadnienia. Wskazane wyżej fragmenty wiadomości e-mail kierowane do konsumentów są powtarzalnym wzorcem, przesyłanym do każdego klienta. Jest to zaplanowany schemat działania, który ma wpłynąć na decyzję konsumentów co do zawarcia umowy.

Podobne działania Przedsiębiorca stosuje w związku z usługami świadczonymi konsumentom poszkodowanym przez serwisy randkowe lub matrymonialne, na których konsumenci wykupili, często nieświadomie, abonamenty. W tych przypadkach

Przedsiębiorca przekazuje konsumentom informacje, że mogą zostać oni poddani windykacji i ewentualnie egzekucji komorniczej. Świadczy o tym poniższy fragment wiadomości e-mail:

*„Należy zabezpieczyć Pani dane osobowe, **bez interwencji mogą zostać one przekazane do podmiotów trzecich** oraz firma może użyć ich do procesu pobierania/naliczania kolejnych opłat. Skutecznie zabezpieczymy Panią przed windykacją i ewentualnymi jej konsekwencjami w postaci egzekucji komorniczej - dzieje się tak w przypadku blokady karty bankowej lub zabezpieczenia przez bank pobieranych pieniędzy. (...) **Bez interwencji sprawa finalnie może trafić do sądu w celu uzyskania nakazu zapłaty co wiąże się z dużymi kosztami sądowymi i innymi opłatami dodatkowymi.** (...) Całkowita opłata za obsługę prawną to (...) zł za skuteczne rozwiązanie problemu, ochronę danych osobowych, wypowiedzenie abonamentu oraz definitywne zakończenie i wyjaśnienie zagadnienia **włącznie z zabezpieczeniem przed windykacją.**”*

Jednocześnie sam Przedsiębiorca przyznaje, że „portale tego typu są zwykłym oszustwem i wyłudzeniem danych oraz pieniędzy. Firmy tego typu mające siedzibę poza granicami naszego kraju w tym przypadku Luksemburg (w celu ominięcia odpowiedzialności karnej) działają pod inną jurysdykcją prawną. Gdyby spółka była zarejestrowana w naszym kraju można swobodnie zgłosić sprawę na policję jako oszustwo, niestety nie jest.” Przedsiębiorca zatem z jednej strony wywołuje u konsumenta poczucie zagrożenia możliwą windykacją, egzekucją komorniczą czy też sprawą w sądzie, a jednocześnie sam wskazuje, że spółki pobierające opłaty za rejestrację na portalach randkowych mają siedzibą poza granicami Polski i nie podlegają naszej jurysdykcji. Przy czym „interwencja” Przedsiębiorcy polega na przygotowaniu dla konsumenta pisma z żądaniem zaprzestania przetwarzania danych osobowych, które konsument następnie samodzielnie przysyła do podmiotu, z którym związał się umową abonamentową.

Prezes Urzędu nie podziela przy tym stanowiska Przedsiębiorcy, który twierdzi, że stosowana przez niego praktyka jest uzasadniona, na potwierdzenie czego przedstawił przypadek klientki, której postawiono zarzuty „w związku z udziałem w nielegalnym przedsięwzięciu związanym z fikcyjnym serwisem inwestycyjnym i wyłudzeniem kredytowym” (dowód: karta 732). Jeden przypadek, którego szczegółów Przedsiębiorca nie przedstawił, w żaden sposób nie usprawiedliwia stosowania kwestionowanej praktyki.

Konsumenci, którzy zgłaszają się do Przedsiębiorcy, najczęściej są ofiarami oszustw i przysługuje im status pokrzywdzonych, a nie podejrzanych. Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu przestępstwa przysługuje każdemu obywatelowi i nie wymaga pośrednictwa. Przedsiębiorca jednak w taki sposób kieruje korespondencją lub rozmową z konsumentem, że może on (konsument) odnieść wrażenie, że to on może okazać się przestępcą i bez usług Przedsiębiorcy grożą mu poważne zarzuty karne. Świadczy o tym m.in. następująca wypowiedź: „Skontaktowałam się z nią opowiedziałam o swoim problemie, usłyszałam od nich, że jest to sprawa bardzo poważna i że mogą być postawione mi zarzuty dot. udziału w grupie przestępczej oraz praniu brudnych pieniędzy. Bardzo się tym przeraziłam, odzyskanie pieniędzy przestało mieć jakiegokolwiek znaczenie - najważniejsze dla mnie było oczyszczenie mnie z zarzutów karnych.”

W konsekwencji osoby, które już raz padły ofiarą oszustwa, mogą paść ofiarą kolejnych oszukańczych praktyk - tym razem ze strony osoby, która obiecuje im pomoc. W związku z tym działanie Przedsiębiorcy nie tylko może być uznane za nieuczciwą praktykę rynkową. Jest ono również nieetyczne i przeczy zasadom współzycia społecznego.

Oceniana praktyka jest tzw. czarną praktyką rynkową, to jest taką, która jest uznawana za nieuczciwą w każdych okolicznościach i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcać zachowanie konsumenta względem produktu. Nie jest więc istotne, jaki wpływ

zagraniczne studia prawnicze uznawane w Polsce. Z wyjątkiem szczególnych form świadczenia usług prawnych przez adwokatów, radców prawnych, notariuszy, rzeczników patentowych czy doradców podatkowych, do świadczenia usług pomocy prawnej mają zastosowanie ogólne zasady wolności prowadzenia działalności gospodarczej.

Jednakże w świadomości konsumentów „doradztwo prawne” jest co do zasady prowadzone przez osobę o wykształceniu prawniczym. Świadczą o tym również wypowiedzi konsumentów, którzy zawarli umowę z Przedsiębiorcą - w skardze o sygn. RŁO.80.34.2021 konsumentka wypowiada się o Przedsiębiorcy jako o „adwokacie”.

W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie o sygn. III CSK 245/07 stwierdzono, iż zwrot „kancelaria prawna” w firmie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może wprowadzać w błąd przez sugerowanie, że przedmiotem działania spółki jest świadczenie pomocy prawnej przez osoby będące adwokatami lub radcami prawnymi. W uzasadnieniu przytoczonego postanowienia SN wskazano, że: „zwrot „kancelaria prawna” może ze względu na kojarzenie przez przeciętnego klienta wykonywania zawodu adwokata lub radcy prawnego z prowadzeniem działalności w ramach kancelarii adwokackiej lub radcowskiej uzasadniać przekonanie klienteli, że objęte działalnością wnioskodawczyni usługi prawne są świadczone przez adwokatów lub radców prawnych.”

Przedsiębiorca wielokrotnie na swojej stronie posługuje się zwrotem „kancelaria”, „kancelaria prawna”, „licencjonowana przez MSWiA kancelaria”. Zgodnie z definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego, kancelaria to „1. «część instytucji lub oddzielna instytucja zajmująca się załatwianiem spraw organizacyjnych, przyjmowaniem interesantów, prowadzeniem dokumentacji i korespondencji urzędowej itp.» 2. «**biuro prawnika**»¹³”.

Co więcej, Przedsiębiorca obiecywał „skuteczne działanie” („*Skutecznie zabezpieczymy Panią przed windykacją i ewentualnymi jej konsekwencjami (...) Całkowita opłata za obsługę prawną to (...) zł za skuteczne rozwiązanie problemy*). Wskazywał konsumentom, że szanse na odzyskanie środków finansowych są „realne” („*Z uwagi na to, iż środki zostały w większości przypadków klientów utracone poprzez wyłudzenie i oszustwo a nie błędne decyzje inwestycyjne, są realne szanse na odzyskanie pieniędzy.*” (dowód: pismo Przedsiębiorcy z 17 sierpnia 2021 r., karta 734). Tymczasem jego działanie ogranicza się do przesłania do klienta, po uzupełnieniu danych i stanu faktycznego dotyczącego konkretnego konsumenta, wzorów dokumentów, które następnie mają zostać wysłane przez konsumentów do odpowiednich instytucji. Przedsiębiorca nie podejmuje innych działań, niezależnie od tego, czy przygotowane przez niego pisma okazały się „skuteczne” w rozwiązaniu problemu, czy też nie. Również konsumenci wskazywali, że mimo obietnic, działania Przedsiębiorcy nie zawsze pomagały w rozwiązaniu ich problemu („*Na pytanie czy udało już odzyskać pieniądze w ten sposób w podobnych sprawach Podmiot odpowiedział twierdząco, zapewniając że odzyskał w ten sposób pieniądze wielokrotnie (...) Mi ta firma w niczym nie pomogła a dodatkowo poniosłem znaczne koszty za wątpliwej jakości usługę.*” - wiadomość e-mail z dnia 28 marca 2022 r., dowód: karta 926 odwrot).

Gwarantowanie skutecznego działania może wprowadzać w błąd - dla konsumenta skutecznym działaniem byłoby odzyskanie wszystkich utraconych pieniędzy, podczas gdy dla Przedsiębiorcy skutecznym działaniem jest przygotowanie dla konsumenta pism, które następnie sam konsument ma wysłać do odpowiednich instytucji. Części z nich udaje się odzyskać utracone środki, u części jednak nie ma takiego efektu. Przedsiębiorca nie przedstawił żadnych statystyk w zakresie skuteczności swoich działań, samą skuteczność określił w następujący sposób: „*sprawy zakończyły się pomyślnie, ponieważ wykonana*

¹³ <https://sjp.pwn.pl/szukaj/kancelaria.html> (dostęp: 18.11.2022 r.)

dokumentacja w sposób prewencyjny zapobiega ewentualnym zarzutom karnym i karnoskarbowym związanym z uczestnictwem w nielegalnych obrotach finansowych". Co istotne, nikt - nawet profesjonalny pełnomocnik - nie powinien gwarantować skuteczności w postaci odzyskania straconych środków finansowych. Kwestia zapobiegania „ewentualnym zarzutom karnym i karnoskarbowym” została omówiona w części oceny praktyki opisanej w pkt I.1. sentencji Decyzji.

Prezes Urzędu ustalił również, że zapewnienia Przedsiębiorcy co do możliwości odzyskania utraconych środków pieniężnych miały wpływ na decyzję co do zawarcia umowy. Konsumenci w korespondencji skierowanej do Prezesa Urzędu wskazywali m.in.:

„Dostałem informacje przez telefon ze jest szansa na odzyskanie pieniędzy ponieważ [informacja prawnie chroniona] sa oszustami. Z tego powodu jak najbardziej jest możliwość na odzyskanie zainwestowanych środków. Dlatego też sie zdecydowałem na podjęcie współpracy.”

„Oczywiście szanse na odzyskanie pieniędzy to był główny motyw podjęcia współpracy.”

„Niestety nie pamiętam dokładnie jak określone były szanse na odzyskanie moich środków, ale wydaje mi się że, w rozmowie telefonicznej były określone jako "spore" ale nie umiem tego potwierdzić.”

W związku z powyższym można uznać, że używanie przez Przedsiębiorcę sformułowań „kancelaria prawna”, „usługi prawne” oraz informowanie o „skutecznym działaniu” może wywołać u konsumenta błędne wyobrażenie co do rodzaju i cech świadczonych usług, albowiem ani Przedsiębiorca nie jest prawnikiem, ani też nie zatrudnia osób o wykształceniu prawniczym, a zakres świadczonych przez niego usług nie gwarantuje obiecawanego konsumentom rezultatu.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 upnpr, praktyka rynkowa stosowana przez przedsiębiorców wobec konsumentów jest nieuczciwa, jeżeli jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i w istotny sposób zniekształca lub może zniekształcić zachowanie rynkowe przeciętnego konsumenta przed zawarciem umowy dotyczącej produktu, w trakcie jej zawierania lub po jej zawarciu. Model przeciętnego konsumenta dla niniejszej sprawy został przedstawiony we wcześniejszej części decyzji.

„Dobre obyczaje”, na tle art. 4 ust. 1 upnpr, należy traktować jako normy moralne i zwyczajowe, jakimi przedsiębiorca powinien kierować się w swojej działalności gospodarczej, w szczególności są to staranność i fachowość, jakich należy oczekiwać od porządnego kupca, zgodnie z ogólnie przyjętymi regułami zwyczaju handlowego w danej branży. W stosunkach z konsumentami powinien on wyrażać się właściwym informowaniem o wynikających z umowy uprawnieniach, niewykorzystywaniu uprzywilejowanej pozycji profesjonalisty przy zawieraniu umowy i jej realizacji, rzetelnym traktowaniu równorzędnego partnera umowy¹⁴. Oceniając zgodność działania z dobrymi obyczajami należy mieć na względzie przede wszystkim cel, jaki przedsiębiorca zamierza osiągnąć swoim działaniem lub zaniechaniem¹⁵.

Prezes Urzędu podkreśla przy tym, że nie kwestionuje możliwości prowadzenia działalności polegającej na doradztwie prawnym przez Przedsiębiorcę. Nie ma obecnie katalogu osób uprawnionych do świadczenia usług o charakterze prawniczym i w zasadzie każdy może taką działalność podejmować. Jednak nawet osoba świadcząca usługi prawnicze nie powinna podawać informacji, że jego „oferta obejmuje kompleksową pomoc prawną

¹⁴ por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt XVII AmC 152/05.

¹⁵ por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 listopada 2009 r., sygn. akt VI ACa 539/09.

wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 upk, a także wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy, co jest sprzeczne z art. 12 ust. 1 pkt 9 upk, a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 uokik.

Przedsiębiorca nie przedstawia konsumentom żadnych wzorców umów, w których znajdowałyby się rzetelna, prawdziwa i pełna informacja o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 upk. Na wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 25 czerwca 2021 r. do przekazania informacji czy, w jaki sposób i jakie informacje przekazuje Przedsiębiorca konsumentom przed zawarciem umowy lub w trakcie jej zawierania i czy Przedsiębiorca określa przewidywane czynności w danej sprawie, a także w którym momencie podczas rozmowy telefonicznej/spotkania/prowadzenia komunikacji z konsumentem w inny sposób lub z wykorzystaniem innego środka komunikacji są ww. informacje przekazywane, Przedsiębiorca odpowiedział: *„Każdy z klientów, który po przeprowadzeniu uprzednio rozmowy telefonicznej przekazał w formie elektronicznej lub pocztowo dokumentację i stwierdzimy, że podejmujemy się sporządzenia dokumentacji otrzymuje w formie e-mailowej wycenę ryczałtową wraz z przedstawieniem zakresu usługi, który zostanie zrealizowany w jego sprawie, numerem konta do wpłaty, tytułem przelewu i informacją o szacunkowym terminie zrealizowania usługi. Nie występują żadne dopłaty lub ukryte koszty, które klient ponosi po zawarciu umowy. Każdy klient w ramach potwierdzenia otrzymuje fakturę VAT. Każdy klient ma swobodną możliwość podjęcia decyzji, bowiem warunki są uzgodnione w formie e-mail.”* Przedsiębiorca przyznał zatem, że przed zawarciem umowy lub w trakcie jej zawierania przedstawiał konsumentom jedynie informacje o cenie za usługę wraz z przedstawieniem jej zakresu, numer konta do wpłaty, tytuł przelewu i informację o szacunkowym terminie zrealizowania usługi.

Z kolei na wezwanie Prezesa Urzędu do przekazania stosowanych przez Przedsiębiorcę wzorców umów w rozumieniu art. 384 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610) w obrocie z udziałem konsumentów, Przedsiębiorca nie przedstawił żadnych wzorców umów, a jedynie wskazał, że *„Podstawą rozpoczęcia świadczenia usługi jest wykonanie przez klienta wpłaty na konto działalności, które widnieje w przesłanej uprzednio wiadomości e-mail zawierającej opis czynności, które zostaną wykonane i jest to jednocześnie zgodą na rozpoczęcie świadczenia usług.”*

Przedsiębiorca nie udokumentował także, by informacja taka znajdowała się na prowadzonej przez niego stronie internetowej www.anty-portal.pl. Oględziny wskazanej strony internetowej potwierdzają, że nie znajdowały się na niej informacje dotyczące prawa konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na odległość.¹⁶

Na fakt nieprzekazywania informacji o możliwości odstąpienia od umowy wskazują również wiadomości otrzymane od konsumentów. Na prośbę Prezesa UOKiK przekazaną klientom Przedsiębiorcy o wskazanie, czy Przedsiębiorca udzielił informacji o przysługującym prawie do odstąpienia od umowy, konsumenci odpowiedzieli:

- *„Wydaje mi się że nie została mi taka informacja udzielona.”*
- *„Nie pamiętam.”*
- *„Nie było nic o odstąpieniu od umowy.”*
- *„Nie, nie zostałem poinformowany i prawie odstąpienia od umowy.”*

---

¹⁶ Stan na dzień 4 listopada 2022 r.

Przepis art. 12 ust. 1 pkt 9 upk zobowiązuje do poinformowania konsumenta o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 upk, a także o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do upk. Nie wystarcza zatem samo poinformowanie o istnieniu prawa do odstąpienia - informacja ta musi być kompletna i obejmować wszystkie konieczne elementy dotyczące tego prawa (sposób jego wykonania, termin na skorzystanie z niego oraz informacje o wzorze formularza odstąpienia)¹⁷.

Należy przy tym podkreślić, że wykonanie obowiązków informacyjnych nałożonych na przedsiębiorcę w art. 12 upk może wiązać się z trudnościami ze względu na właściwości techniczne środka komunikacji wykorzystywanego w kontaktach na odległość z konsumentem. Dlatego ustawodawca uwzględnił istniejące uwarunkowania technologiczne i w art. 19 upk przewidział ograniczenie zakresu przekazywanych konsumentowi informacji, gdy uzasadniają to wspomniane uwarunkowania. W związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2023 r. ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 2581), zostały wprowadzone zmiany w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawie o prawach konsumenta oraz ustawie o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Znowelizowane zostało m.in. brzmienie art. 19 ustawy o prawach konsumenta. W przypadku stosowanej przez Przedsiębiorcę praktyki, która miała miejsce przed 1 stycznia 2023 r., jak i trwa do momentu wydania niniejszej decyzji, należy wziąć pod uwagę treść art. 19 upk w brzmieniu zarówno przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, jak i po jej wejściu w życie.

Artykuł 19 upk w obowiązującym obecnie brzmieniu przewiduje ograniczenie zakresu obowiązku informacyjnego z uwagi na właściwości techniczne użytego środka porozumiewania się na odległość. Stanowi on, że jeżeli właściwości techniczne użytego środka porozumiewania się na odległość ograniczają rozmiar możliwych do przekazania informacji lub czas na ich przedstawienie, przedsiębiorca ma obowiązek przekazać konsumentowi przed zawarciem umowy co najmniej informacje dotyczące głównych cech świadczenia przedsiębiorcy, oznaczenia przedsiębiorcy, łącznej ceny lub wynagrodzenia, prawa odstąpienia od umowy, czasu trwania umowy, a w przypadku zawarcia umowy na czas nieoznaczony - sposobu i przesłanek jej wypowiedzenia, z wyjątkiem wzoru formularza odstąpienia od umowy zawartego w załączniku nr 2 do ustawy. Przedsiębiorca ma obowiązek przekazać konsumentowi pozostałe informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1, w tym wzór formularza odstąpienia od umowy zawartego w załączniku nr 2 do ustawy, zgodnie z art. 14 ust. 2.

Przed 1 stycznia 2023 r. art. 19 upk stanowił, że jeżeli właściwości techniczne użytego środka porozumiewania się na odległość ograniczają rozmiar możliwych do przekazania informacji lub czas na ich przedstawienie, przedsiębiorca ma obowiązek przekazać konsumentowi przed zawarciem umowy co najmniej informacje dotyczące głównych cech świadczenia przedsiębiorcy, oznaczenia przedsiębiorcy, łącznej ceny lub wynagrodzenia, prawa odstąpienia od umowy, czasu trwania umowy, a jeżeli umowa została zawarta na czas nieoznaczony - sposobu i przesłanek jej wypowiedzenia.

Podsumowując, Przedsiębiorca podlega obowiązkowi przekazania konsumentowi informacji o prawie odstąpienia od umowy, niezależnie od właściwości technicznych środka komunikacji wykorzystywanego w kontaktach na odległość z konsumentem. Przedsiębiorca mógł bez żadnego problemu przekazywać informacje przewidziane w art. 12 ust. 1 upk chociażby za pomocą korespondencji elektronicznej, poprzez którą i tak porozumiewał się z konsumentami i zawierał z nimi umowę.

---

¹⁷ K. Osajda (red. serii), P. Mikłaszewicz (red. tomu), *Ustawa o prawach konsumenta. Komentarz*, Wyd. 4, Warszawa 2022

Nie ma zatem żadnego usprawiedliwienia dla Przedsiębiorcy za niestosowanie przepisów ustawy o prawach konsumenta. Konsument powinien być poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość niezależnie od formy zawarcia umowy na odległość, a naruszenie tego obowiązku stanowi naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

Po zawiadomieniu przedsiębiorcy o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez przedsiębiorcę [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach, Przedsiębiorca przedstawił stanowisko, w którym przyznał, że nie zamieszczał w dokumentacji treści, które regulowałyby odstąpienie od umowy zawartej na odległość. Wyjaśnił on, iż przed nawiązaniem współpracy ustalał z klientem jej rodzaj, zakres, terminy realizacji. Według Przedsiębiorcy, w każdym przypadku otrzymywał on potwierdzenie, aby rozpocząć niezwłocznie pracę z uwagi na pilny charakter sprawy.

Ponadto udostępnił on na swojej stronie internetowej „Regulamin Serwisu Internetowego anty-portal.pl oraz usług świadczonych przez firmę Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] Kielce”. W rozdziale V. Prawa konsumenta zostały zamieszczone następujące informacje:

„W przypadku Usług realizowanych przez Kancelarię na rzecz Klientów będących Konsumentami, jak również Klientów będących Przedsiębiorcami korzystającymi z praw konsumentowi, do Klientów takich mają zastosowanie następujące zasady:

Klient może na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. 2014, Nr 827 ze zm.) odstąpić od Umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, bez podania przyczyny w ciągu 14 dni, poprzez złożenie stosownego oświadczenia Kancelarii.

Kancelaria z chwilą otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od Umowy przez Klienta prześle na adres poczty elektronicznej Klienta potwierdzenie otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od Umowy.

Kancelaria informuje, że zgodnie z art. 38 ww. Ustawy o prawach konsumenta, prawo do odstąpienia od Umowy przez Klienta, jest wyłączone m.in. w następujących przypadkach:

- świadczenia usług, jeżeli Kancelaria wykonała w pełni Usługę za wyraźną zgodą Klienta, który został poinformowany przed rozpoczęciem świadczenia, że po spełnieniu świadczenia przez Kancelarię utraci prawo odstąpienia od Umowy;*
- Umowy, w której przedmiotem świadczenia jest towar nieprefabrykowany, wyprodukowany według specyfikacji Klienta lub służący zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb;*
- Umowy o dostarczanie treści cyfrowych, które nie są zapisane na nośniku materialnym, jeżeli spełnianie świadczenia rozpoczęło się za wyraźną zgodą Klienta przed upływem terminu do odstąpienia od Umowy i po poinformowaniu go o utracie prawa odstąpienia od Umowy.*

*Kancelaria informuje, że w przypadku Usług w ramach których Usługi świadczone są według indywidualnych wytycznych Konsumenta przykładowo usługi opisanej jako "Konsultacja Prawna" oraz służą zaspokojeniu jego indywidualnych potrzeb, prawo do odstąpienia od Umowy, zgodnie z ww. Ustawą o prawach Konsumenta **nie przysługuje.**"*

Przedsiębiorca nie wskazał, od kiedy ww. regulamin jest dostępny na stronie internetowej.

Zdaniem Prezesa Urzędu tak przedstawiona informacja o możliwości odstąpienia od umowy w żaden sposób nie czyni zadość wymaganiom przedstawionym w ustawie o prawach konsumenta.

Po pierwsze umowy między konsumentami a Przedsiębiorcą są zazwyczaj zawierane w formie mailowej, a nie za pośrednictwem strony internetowej, także nie ma gwarancji, że konsument w ogóle odwiedził stronę internetową Przedsiębiorcy (konsument mógł pozyskać dane kontaktowe przedsiębiorcy np. od innej osoby).

Po drugie, Przedsiębiorca nie posiada żadnego potwierdzenia zapoznania się z ww. regulaminem - w przekazanych wzorcach umownych nie ma odesłania do postanowień „Regulaminu Serwisu Internetowego anty-portal.pl oraz usług świadczonych przez firmę Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] Kielce”.

Po trzecie, forma przedstawienia informacji o prawie do odstąpienia od umowy jest nieprecyzyjna i może być myląca - Przedsiębiorca na początku rozdziału V. Prawa konsumenta wskazuje na prawo do odstąpienia od umowy zawartej na odległość na podstawie przepisów ustawy o prawach konsumenta, po to by kilka akapitów dalej stwierdzić, że takie prawo konsumentowi nie przysługuje - „w przypadku Usług w ramach których Usługi świadczone są według indywidualnych wytycznych Konsumenta przykładowo usługi opisanej jako „Konsultacja Prawna” oraz służą zaspokojeniu jego indywidualnych potrzeb, prawo do odstąpienia od Umowy, zgodnie z ww. Ustawą o prawach Konsumenta **nie przysługuje**”. Tymczasem art. 38 ust. 1 pkt 3 upk stanowi, że prawo odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość nie przysługuje konsumentowi w odniesieniu do umów w której przedmiotem świadczenia jest **towar nieprefabrykowany**, wyprodukowany według specyfikacji konsumenta lub służący zaspokojeniu jego zindywidualizowanych potrzeb. Przedsiębiorca bezpodstawnie dokonał rozszerzającej interpretacji przepisu, uznając świadczone usługi za towar. Tym bardziej, że art. 2 pkt 4a upk wprost podaje definicję „towaru” - oznacza rzecz ruchomą, a także wodę, gaz i energię elektryczną, w przypadku gdy są oferowane do sprzedaży w określonej objętości lub ilości. Nie ma zatem uzasadnienia dla rozszerzenia definicji „towaru” na świadczone przez Przedsiębiorcę usługi.

Podsumowując, Przedsiębiorca, mając wiedzę o zarzutach przedstawionych przez Prezesa UOKiK, nie tylko nie dostosował się do obowiązujących przepisów prawa, ale wręcz podjął dalsze działania wprowadzające konsumentów w błąd co do przysługujących im praw.

Wobec powyższego Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I.3. sentencji decyzji.

Praktyka określona w punkcie I.4. sentencji niniejszej decyzji

Kolejna z zarzucanych Przedsiębiorcy praktyk polega na wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [informacja prawnie chroniona], prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy Przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, co może

stanowiąc nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 upnr, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 uokik.

W związku z wejściem w życie w dniu 1 stycznia 2023 r. ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r. poz. 2581), zostały wprowadzone zmiany w ustawie o prawach konsumenta. Znowelizowane zostało m.in. brzmienie art. 21, 27 i 38 ustawy o prawach konsumenta. W przypadku stosowanej przez Przedsiębiorcę praktyki, która miała miejsce przed 1 stycznia 2023 r., jak i po wszczęciu postępowania właściwego w dniu 28 marca 2023 r., należy wziąć pod uwagę treść ustawy o prawach konsumenta w brzmieniu zarówno przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw, jak i po jej wejściu w życie.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 upk konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów, z wyjątkiem kosztów określonych w art. 33, art. 34 ust. 2 i art. 35¹⁸. Jednocześnie art. 7 upk stanowi, że konsument nie może zrzec się praw przyznanych mu w ustawie; postanowienia umów mniej korzystne dla konsumenta niż postanowienia ustawy są nieważne, a w ich miejsce stosuje się przepisy ustawy. Ponadto, ustawa o prawach konsumenta w art. 38 upk wskazuje umowy, co do których prawo do odstąpienia konsumentowi nie przysługuje mimo, że umowy te były zawarte poza lokalem przedsiębiorstwa. Ustęp 1 tego artykułu stanowi, że prawo odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub na odległość nie przysługuje konsumentowi w odniesieniu do umów o świadczenie usług, za które konsument jest zobowiązany do zapłaty ceny, jeżeli przedsiębiorca wykonał w pełni usługę **za wyraźną i uprzednią zgodą konsumenta, który został poinformowany przed rozpoczęciem świadczenia, że po spełnieniu świadczenia przez przedsiębiorcę utraci prawo odstąpienia od umowy, i przyjął to do wiadomości.** Przed wejściem w życie ww. nowelizacji art. 38 ust. 1 upk stanowił, że prawo do odstąpienia od umowy nie przysługuje w stosunku do umów o świadczenie usług, jeżeli przedsiębiorca wykonał w pełni usługę za wyraźną zgodą konsumenta, który został poinformowany przed rozpoczęciem świadczenia, że po spełnieniu świadczenia przez przedsiębiorcę utraci prawo odstąpienia od umowy.

Z kolei art. 21 ust. 1 upk przewiduje, iż przedsiębiorca ma obowiązek przekazać konsumentowi potwierdzenie zawarcia umowy na odległość na trwałym nośniku w rozsądnym czasie po jej zawarciu, najpóźniej w chwili dostarczenia towaru lub przed rozpoczęciem świadczenia usługi. Potwierdzenie obejmuje 1) informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1, chyba że przedsiębiorca dostarczył konsumentowi te informacje na trwałym nośniku przed zawarciem umowy; 2) informację o udzielonej przez konsumenta zgodzie na dostarczenie treści cyfrowych w okolicznościach powodujących utratę prawa odstąpienia od umowy. Ustęp 2 stanowi, że jeżeli na wyraźne żądanie konsumenta wykonywanie usługi albo dostarczanie wody, gazu, energii elektrycznej, gdy nie są one dostarczane w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, lub energii cieplnej, za które konsument był zobowiązany do zapłaty ceny, ma się rozpocząć przed upływem terminu do odstąpienia od umowy zawartej na odległość, przedsiębiorca wymaga od konsumenta złożenia oświadczenia: 1) zawierającego takie wyraźne żądanie; 2) że przyjął do wiadomości informację o utracie prawa do odstąpienia od umowy z chwilą jej pełnego wykonania przez przedsiębiorcę.

Zgodnie z brzmieniem art. 21 upk obowiązującym przed 1 stycznia 2023 r. przedsiębiorca miał obowiązek przekazać konsumentowi potwierdzenie zawarcia umowy na odległość na trwałym nośniku w rozsądnym czasie po jej zawarciu, najpóźniej w chwili dostarczenia rzeczy lub przed rozpoczęciem świadczenia usługi. Potwierdzenie obejmowało: 1) informacje, o których mowa w art. 12 ust. 1, chyba że przedsiębiorca dostarczył

---

¹⁸ Aktualna treść art. 27 ust. 1 upk jest tożsama z treścią art. 27 upk przed 1 stycznia 2023 r.

konsumentowi te informacje na trwałym nośniku przed zawarciem umowy; 2) informację o udzielonej przez konsumenta zgodzie na dostarczenie treści cyfrowych w okolicznościach powodujących utratę prawa odstąpienia od umowy.

Ustęp 2 tego przepisu stanowił, iż jeżeli na wyraźne żądanie konsumenta wykonywanie usługi albo dostarczanie wody, gazu, energii elektrycznej, gdy nie są one dostarczane w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, lub energii cieplnej ma się rozpocząć przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, przedsiębiorca wymaga od konsumenta złożenia wyraźnego oświadczenia zawierającego takie żądanie.

Jak wynika z powyższych przepisów, na przedsiębiorcach ciąży obowiązek nie tylko poinformowania najpóźniej w chwili zawierania umowy informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1 upk, w tym o prawie do odstąpienia od umowy, ale także, w przypadku gdy wykonywanie usługi ma się rozpocząć przed upływem terminu na odstąpienie od umowy zawartej na odległość, przedsiębiorcy muszą wymagać od konsumenta oświadczenia zawierającego wyraźne żądanie wykonywania usługi przed upływem ww. terminu. Żądanie to nie może być domniemane np. poprzez fakt zapłaty faktury.

Należy podkreślić, że w przypadku umów zawieranych na odległość prawo odstąpienia od umowy jest podstawowym uprawnieniem przywracającym równowagę stron w stosunku przedsiębiorca - konsument. W sytuacji składania propozycji zawarcia umowy na odległość konsument może być zaskoczony złożoną ofertą oraz znajdować się pod presją jej przyjęcia - co ma miejsce w niniejszej sprawie, gdzie konsument jest dodatkowo „straszony” odpowiedzialnością karną. Ustawowa możliwość skorzystania z prawa odstąpienia od umowy daje mu zatem szansę na ponowne przemyślenie swojej decyzji oraz zweryfikowanie przedstawionej oferty.

Podejmowane wobec konsumentów działania Przedsiębiorcy, który informował o braku możliwości skorzystania z prawa odstąpienia od umowy z uwagi na zrealizowanie świadczenia nosi znamiona działania sprzecznego z prawem.

Analiza zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym materiału wykazała, że Przedsiębiorca utrudnia lub wręcz uniemożliwia konsumentom skorzystanie z uprawnień związanych odstąpieniem od umowy zawartej na odległość. Wskazuje na to m.in. poniższa korespondencja Przedsiębiorcy z konsumentką:

Konsumentka: „(...) *podjęłam decyzję o odstąpieniu od umowy z Pana Firmą z uwagi na fakt, że jestem przekonana, że podjęta przez Państwa metoda działania nie ma szans na powodzenie. Prokuratura rejonowa potrzyma sprawę przez jakiś czas, po czym ją i tak umorzy. Zleciłam Państwu tę usługę pod wpływem chwili i emocji, bo dowiedziałam się od Państwa, że mogę mieć konflikt z prawem z powodu moich kontaktów z [informacja prawnie chroniona]., ale jak jest tutaj moja wina??*”

Przedsiębiorca: „*Niestety odstąpienie od umowy nie jest możliwe ze względu na to, iż nasza Kancelaria wywiązała się z umowy - został wygenerowany nakład pracy zgodnie z informacjami zawartymi w korespondencji na drodze mailowej oraz otrzymała Pani wymaganą dokumentację w drodze mailowej. (...)*”

Konsumenta: „*Ale ja mam prawo odstąpić od umowy do 14 dni. (...)*”

Przedsiębiorca: „*Proszę nas nie obrażać. To co pani wypisuje jest żalosna próba wyłudzenia pieniędzy za obsługę prawną, która została w sposób poprawny wykonany. Według przepisów prawa nie przysługuje zwrot w przypadku ustalonego nakładu pracy, który został potwierdzony i wykonany. (...)*”

Z udostępnionej przez Przedsiębiorcę korespondencji nie wynika jednak, by przed zawarciem umowy konsumentka była informowana o możliwości odstąpienia od umowy zawartej na odległość, jak również nie składała wyraźnego oświadczenia zawierającego żądania wykonania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy o prawach konsumenta.

Podobna sytuacja była przedstawiona w skardze konsumenckiej otrzymanej przez Prezesa Urzędu w dniu 2 czerwca 2021 r. (sygn. RŁO.80.34.2021). Konsumentka wskazała, że padła ofiarą oszustwa i szukając pomocy trafiła na Kancelarię Anty-portal. Podczas kontaktu z kancelarią usłyszała, że mogą być jej postawione zarzuty dotyczące udziału w grupie przestępczej oraz prania brudnych pieniędzy, dlatego też zdecydowała się na skorzystanie ze świadczonych przez Przedsiębiorcę usług.

Następnie dowiedziała się, że inni konsumenci również byli zastraszani przez Przedsiębiorcę odpowiedzialnością karną. Zdecydowała się wtedy na odstąpienie od umowy. Poniżej został przytoczony fragment otrzymanej skargi:

„Gdy się o tym wszystkim dowiedziałam, wysłałam w dniu 05.12.2020r. odstąpienie od umowy, które nie zostało przyjęte przez Anty-Portal. Wprawdzie moje odstąpienie zostało złożone po prawie 3-ch miesiącach od zawarcia umowy, która była treść e-maila od kancelarii, ale wiem, że mam do tego prawo, bo zleciłam kancelarii tę usługę pod wpływem wprowadzenia w błąd oraz zastraszania (art.84,88,388 KC). Poza tym kancelaria nie poinformowała mnie o terminie odstąpienia od umowy (art.3 ust. 1 i 2, art. 36 pkt 1a Ustawy o prawach konsumenta) (...) Czuje się oszukana przez tą Kancelarię, ponieważ [informacja prawnie chroniona]zł oddziaływująca na moje emocje przez zastraszanie mnie wizją postawienia mi zarzutu uczestnictwa w grupie przestępczej i o pranie brudnych pieniędzy.”

Problem z odstąpieniem od umowy zawartej między konsumentem a Przedsiębiorcą został również zasygnalizowany w piśmie Miejskiego Rzecznika Konsumentów w [informacja prawnie chroniona] z dnia 29 kwietnia 2021 r. Z pisma rzecznika wynika, że zgłosiła się do niego konsumentka, która zawarła umowę z Przedsiębiorcą. Wskazała ona, że pracownik przedsiębiorcy zarówno w trakcie rozmowy telefonicznej, jak i w korespondencji email wskazywał, iż dane konsumentki mogą zostać wykorzystane do dokonania innych przestępstw bądź zostać sprzedane innym grupom przestępczym w celu dokonania oszustw internetowych. Dnia 7 listopada 2020 r. konsumentka odstąpiła od umowy zawartej na odległość i zwróciła się do Przedsiębiorcy o zwrot wpłaconej kwoty. Następnie w dniu 23 grudnia 2020 r. złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Przedsiębiorca odebrał list polecony w dniu 28 grudnia 2020 r. i nie ustosunkował się do jego treści i nie rozliczył z konsumentką. Zgodnie z treścią pisma Rzecznika, konsumentka nie była poinformowana o prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość.

Stosowanie przez Przedsiębiorcę kwestionowanej w niniejszym punkcie praktyki może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. W ocenie Prezesa Urzędu opisana praktyka mogła mieć wpływ na podejmowane przez konsumentów decyzje dotyczące kontynuowania umowy i możliwości skorzystania z ustawowych uprawnień. Nie ulega bowiem wątpliwości, że informowanie przez Przedsiębiorcę o braku możliwości skorzystania z prawa do odstąpienia od umowy, może mieć wpływ na decyzję przeciętnego konsumenta co do skorzystania z tego prawa, a także co do dochodzenia od Przedsiębiorcy swoich rzeczywistych uprawnień wynikających z prawa odstąpienia od umowy (w tym dochodzenia roszczenia zwrotu świadczenia pieniężnego w przypadku złożenia oświadczenia od odstąpieniu od umowy).

Przedsiębiorca nie informował konsumentów o prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość, co zostało zarzucone w pkt I.4 niniejszej decyzji, ani tym bardziej

nie przyjmował od konsumentów oświadczenia o żądaniu wykonania usługi przed upływem terminu na odstąpienie od umowy, o którym mowa w art. 21 upk. Co więcej, w przypadkach, w których konsumenci mimo wszystko zdecydowali się złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej na odległość, informował on konsumentów, że w związku z wykonaniem przez niego usługi, nie przysługuje im prawo do odstąpienia od umowy. Tymczasem, brak wyraźnej i uprzedniej zgody konsumenta na wykonanie usługi, który został poinformowany przed rozpoczęciem świadczenia, że po spełnieniu świadczenia przez przedsiębiorcę utraci prawo odstąpienia od umowy, i przyjął to do wiadomości skutkuje brakiem możliwości zastosowania wyłączenia określonego w art. 38 pkt 1 upk.

Prezes Urzędu również w tym miejscu przypomina, że Przedsiębiorca już po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów podjął działania, które wręcz pogarszały sytuację konsumentów w kwestii odstąpienia od umowy w porównaniu do jego wcześniejszych praktyk w tym zakresie. Oprócz postanowień Regulaminu wskazanych już w części uzasadnienia omawiającej zarzut z pkt. I.3. sentencji Decyzji kwestii, Przedsiębiorca zaczął stosować wzorzec umowy, w którym znajduje się następujące postanowienie: *„Zleceniodawca po zleceniu, zaakceptowaniu i opłaceniu realizacji obsługi prawnej nie ma możliwości odstąpienia od umowy w terminie 14 dni i zrzeka się jego prawa z uwagi na nakład pracy, który zostanie wygenerowany przez Zleceniobiorcę i całościowe przygotowanie wszelkich dokumentów i działań ustalonych i zawartych w §1 umowy.”* I jest to jedynie postanowienie odnoszące się do prawa do odstąpienia od umowy zawartej na odległość tego wzorca.

Nie ma zatem wątpliwości, że Przedsiębiorca nie tylko nie zaniechał stosowanej praktyki, ale wręcz ją „wzmocnił” poprzez rozpoczęcie stosowania wzorca umowy zawierającego ww. postanowienie wzorca umowy, zgodnie z którym konsument, w opinii Przedsiębiorcy, nie ma prawa do odstąpienia od umowy.

W konsekwencji należy uznać, że Przedsiębiorca dopuszcza się nieuczciwej praktyki rynkowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 4 w zw. z art. 4 ust. 2 upnpr, polegającej na wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli umowy na odległość, w zakresie prawa do odstąpienia od zawartej umowy, poprzez przekazywanie im nieprawdziwych informacji, że nie przysługuje im prawo do odstąpienia od zawartej umowy.

Wobec powyższego Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I.4. sentencji decyzji.

Praktyka określona w punkcie II sentencji niniejszej decyzji

Prezes Urzędu uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów praktykę Przedsiębiorcy, polegającą na zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność Przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów, co może stanowić nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. pkt 6 upnpr, a w konsekwencji może stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uokik.

Jak zostało wskazane w części zawierającej ustalenia faktyczne, Przedsiębiorca w okresie co najmniej od 29 lipca 2021 r. na stronie internetowej www.anty-portal.pl zamieszczał logotypy Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Z informacji przekazanych przez Przedsiębiorcę ww. logotypy były zamieszczone na stronie od około połowy 2021 r. do 10 stycznia 2022 r.

Oznaczenia Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na stronie prywatnego przedsiębiorcy mogą sugerować szczególne powiązania z tymi instytucjami czy też fakt współpracy z nimi. Tymczasem jedynym „powiązaniem” Przedsiębiorcy z tymi instytucjami jest fakt wydania - wg oświadczenia Przedsiębiorcy - przez Komendanta Wojewódzkiego Policji licencji detektywa oraz wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w zakresie usług detektywistycznych prowadzonego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Przy czym licencja detektywistyczna nie ma istotnego związku ani z zakresem oferty przedstawianym przez Przedsiębiorcę, ani z faktycznym zakresem oferowanych na pomocą strony www.anty-portal.pl.

Stosowanie przez Przedsiębiorcę kwestionowanej w niniejszym punkcie praktyki może powodować podjęcie przez przeciętnego konsumenta decyzji dotyczącej umowy, której inaczej by nie podjął. Oznaczenia instytucji państwowych wzbudzają duże zaufanie u konsumentów, zwłaszcza tych, którzy padli ofiarami oszustw. W związku z tym oznaczenia Policji i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji mogą wywołać u nich poczucie bezpieczeństwa i zaufania. Zamieszczenie tych oznaczeń może realnie wpłynąć na decyzję konsumenta co do zawarcia umowy z Przedsiębiorcą, zwłaszcza w przypadku wątpliwości - oznaczenia te mogły ostatecznie przekonać konsumenta co do legalności i rzetelności działań Przedsiębiorcy oraz co do tego, że działania te są regulowane, nadzorowane lub wynikają z upoważnień organów publicznych.

W związku z powyższym można uznać, że zamieszczanie na swojej stronie internetowej działającej pod adresem www.anty-portal.pl, logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, może wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów.

Przedsiębiorca sam przyznał, że uzyskał informację, że nie może się posługiwać ww. oznaczeniami, gdyż są ona zastrzeżone dla wskazanych instytucji. W piśmie z dnia 14 lipca 2023 r. Przedsiębiorca oświadczył, że usunął logotypy Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w dniu 10 stycznia 2022 r. Potwierdzają to oględziny strony internetowej działającej pod adresem www.anty-portal.pl.

Dodatkowo należy powołać art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2023 r. poz. 171) stanowi: tworzy się Policję jako umundurowaną i uzbrojoną formację służącą społeczeństwu i przeznaczoną do ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz do utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Natomiast zgodnie z ust. 1a tego artykułu nazwa „Policja” przysługuje wyłącznie formacji, o której mowa w ust. 1. Zgodnie zatem z ww. ustawą o Policji Przedsiębiorca nie był uprawniony do używania nazwy „Policja”.

Na marginesie można również wskazać, że mimo usunięcia ww. logotypów ze swojej strony internetowej, Przedsiębiorca w 2023 r. przysyłał do konsumentów wiadomości e-mail, w treści których znajdowały się następujące oświadczenia: *„Nasza działalność jest regulowana przez MSWiA. Posiadamy licencje wydane przez Komendantów Wojewódzkich Policji. (...) W ramach prowadzonego przedsiębiorstwa posiadamy wpis do rejestru działalności detektywistycznej regulowanej o numerze (...) dokonany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji”*.

Wyrażenia „MSWiA”, „Komendantów Wojewódzkich Policji”, „Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji” zostały napisane przez Przedsiębiorcę pogrubioną czcionką (dowód: karty 1108, 1111, 1114).

Z kolei na stronie internetowej www.anty-portal.pl nadal są dostępne takie informacje jak „*Jesteśmy licencjonowaną przez MSWiA kancelarią specjalizującą się w pomocy ofiarom oszustw internetowych.*” (dowód: karta 1158).

Informacja ta sugerują niezgodnie z prawdą, że cała działalność Przedsiębiorcy jako „*kancelarii specjalizującej się w pomocy ofiarom oszustw internetowych*” jest regulowana przez określone organy państwa. Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o usługach detektywistycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 129, ze zm.) usługa detektywistyczna obejmuje uzyskiwanie, przetwarzanie i przekazywanie informacji o osobach, przedmiotach i zdarzeniach. Ustawa zastrzega przy tym, że czynności detektywa w swojej formie i zakresie nie mogą wkraczać w pole zastrzeżone dla organów i instytucji państwa (np. policji, prokuratury, służb specjalnych, wywiadu skarbowego, etc.). Nie ma zatem podstaw do rozszerzania uprawnień związanych z prowadzeniem działalności detektywistycznej na działalność w zakresie świadczenia usług prawnych.

Zdaniem Prezesa Urzędu bezsprzecznie pokazuje to celowe działanie Przedsiębiorcy mające na celu podkreślenie powiązania z organami państwowymi, w tym wywołanie u konsumentów mylnego wrażenia o istnieniu związków, których w rzeczywistości nie ma. Przedsiębiorca posiada - wg jego oświadczenia - licencję detektywistyczną, a sama działalność detektywistyczna jest rejestrowana przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Jednak sposób prezentowania i interpretowania informacji, wymienianie nazw organów publicznych, a przede wszystkim nieuprawnione posługiwanie się logotypami tych organów miał na celu wywołanie u konsumentów przeświadczenia, że Przedsiębiorca działa we współpracy z tymi organami w sposób i w zakresie, który nie ma faktycznego odzwierciedlenia w rzeczywistości. W innym przypadku nie zamieszczałby ww. informacji w na stronie internetowej.

Wobec powyższego Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji decyzji.

Obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia oraz obowiązek publikacji decyzji lub jej części (pkt III rozstrzygnięcia decyzji)

W art. 26 ust. 2 uokik przewidziano możliwość określenia z urzędu środków usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w szczególności zobowiązania przedsiębiorcy do złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia o treści i w formie określonej w decyzji. Art. 27 ust. 4 w związku z art. 27 ust. 1 i 2 uokik stanowi, że w przypadku zaniechania praktyki przepisy art. 26 ust. 2 uokik stosuje się odpowiednio.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu skorzystał z tego uprawnienia i na podstawie art. 26 ust. 2 w zw. z art. 27 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zdecydował o nałożeniu na Spółkę obowiązku usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w związku z praktykami stwierdzonymi w punktach I i II sentencji niniejszej decyzji, w postaci:

1. obowiązku skierowania wiadomości - do wszystkich konsumentów, którym przedsiębiorca [*informacja prawnie chroniona*] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach świadczył usługi pomocy prawnej w okresie od 2019 roku do dnia wydania niniejszej decyzji, pisemnej informacji o treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez [*informacja prawnie*”

chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.

Istnieje możliwość otrzymania przez Państwa zwrotu środków wpłaconych w związku ze świadczonymi przez [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] usługami prawnymi, które nie zostały dotychczas zwrócone po odstąpieniu przez Państwa od ww. umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie przewidzianym w ustawie o prawach konsumenta. W celu uzyskania zwrotu tych środków należy złożyć dyspozycję zwrotu wraz z podaniem numeru rachunku bankowego. Dyspozycję zwrotu proszę przesłać pocztą na adres: [należy podać aktualny adres do korespondencji przedsiębiorcy] lub e-mailem na adres: [należy podać aktualny adres e-mail przedsiębiorcy].

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

Jednocześnie informujemy, iż wydanie niniejszej decyzji nie zamyka konsumentom drogi do indywidualnego dochodzenia roszczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej konsument, którego interes został naruszony może żądać m.in. naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu.

Prawomocne decyzje Prezesa UOKiK mają charakter prejudykatu w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że ustalenia Prezesa Urzędu co do faktu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są dla sądu wiążące. Nie musi on w tym zakresie prowadzić własnego postępowania dowodowego. Konsumenti mogą się powołać na prawomocną decyzję Prezesa UOKiK, gdy będą chcieli dochodzić swoich praw w sądzie.

Przekazany z niniejszą informacją załącznik zawiera opis praktyk stwierdzonych w decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r.”

wraz z załącznikiem o treści:

„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r. uznał za naruszające zbiorowe interesy konsumentów praktyki stosowane przez przedsiębiorcę [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach, polegające na:

- przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach,

- sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przestaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287, ze zm.), a także o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawarty w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [informacja prawnie chroniona] prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy, poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.”

Powyższa pisemna informacja z załącznikiem zostanie przekazana z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) wysłanie wiadomości e-mail nastąpi na ostatni znany przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona] prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach adres poczty elektronicznej do doręczeń konsumenta;
- b) wysłanie wiadomości za pomocą poczty tradycyjnej nastąpi na ostatni znany przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona] prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach adres korespondencyjny konsumenta w sytuacji, w której przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą

Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach nie posiada adresu e-mail konsumenta;

- c) pierwsza z wiadomości zostanie przekazana w terminie 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji;
- d) wiadomość e-mail zostanie wysłana do konsumentów dwukrotnie, w odstępie 7 dni;
- e) wiadomość wysłana za pomocą poczty tradycyjnej zostanie nadana jednokrotnie;
- f) pisemna informacja oraz załącznik do niej w warstwie wizualnej sporządzone zostaną czcionką Times New Roman w rozmiarze co najmniej 11, w kolorze czarnym, na białym tle;
- g) tytuł wiadomości będzie brzmiał: „Ważna informacja w związku z decyzją UOKiK nr RŁO XXX/2023”.

2. obowiązku dokonania zwrotu wszystkich wpłaconych środków w związku z ze świadczonymi przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] usługami prawnymi, wszystkim konsumentom, którzy korzystając z prawa do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2020 r., poz. 287 ze zm.) od takiej umowy odstąpili lub odstąpią w terminach i sytuacjach przewidzianych w art. 27 ust. 1 lub art. 29 ust. 1 ww. ustawy o prawach konsumenta i złożą dyspozycję zwrotu środków o której mowa w pkt III.1 sentencji niniejszej decyzji. Ww. zwrotu przedsiębiorca [*informacja prawnie chroniona*] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach dokona w terminie 14 dni od dnia złożenia dyspozycji na numer rachunku bankowego wskazany w dyspozycji zwrotu lub inny sposób wskazany przez konsumenta;

3. obowiązku publikacji - w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji - na oficjalnej stronie internetowej przedsiębiorcy [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona internetowa <https://www.anty-portal.pl/>) oświadczenia o treści:

*„Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.*

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.

*Istnieje możliwość otrzymania przez Państwa zwrotu środków wpłaconych w związku ze świadczonymi przez [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] usługami prawnymi, które nie zostały dotychczas zwrócone po odstąpieniu przez Państwa od ww. umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa w terminie przewidzianym w ustawie o prawach konsumenta. W celu uzyskania zwrotu tych środków należy złożyć dyspozycję zwrotu wraz z podaniem numeru rachunku bankowego. Dyspozycję*

zwrotu proszę przestać pocztą na adres: [należy podać aktualny adres do korespondencji przedsiębiorcy] lub e-mailem na adres: [należy podać aktualny adres e-mail przedsiębiorcy].

Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta konsument, który zawarł umowę na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa, może w terminie 14 dni odstąpić od niej bez podawania przyczyny i bez ponoszenia kosztów.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o prawach konsumenta jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

Jednocześnie informujemy, iż wydanie niniejszej decyzji nie zamyka konsumentom drogi do indywidualnego dochodzenia roszczeń. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej konsument, którego interes został naruszony może żądać m.in. naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu.

Prawomocne decyzje Prezesa UOKiK mają charakter prejudykatu w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że ustalenia Prezesa Urzędu co do faktu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są dla sądu wiążące. Nie musi on w tym zakresie prowadzić własnego postępowania dowodowego. Konsumenti mogą się powołać na prawomocną decyzję Prezesa UOKiK, gdy będą chcieli dochodzić swoich praw w sądzie.

Przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach otrzymał karę pieniężną za stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

- przedstawianiu nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach,

- sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona] prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przestaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów,

- zamieszczeniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów,

- naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287, ze zm.), a także o wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy,

- wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [informacja prawnie chroniona] prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy, poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.”

Powyższe oświadczenie zostanie złożone z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) treść przedmiotowego oświadczenia będzie dostępna i utrzymana na tej stronie internetowej przez okres 6 (sześciu) miesięcy od dnia zamieszczenia;
- b) oświadczenie będzie wypełniało zawartość strony głównej, bez jakichkolwiek wyskakujących okienek (oświadczenie nie może przybrać formy np. rotacyjnego banera czy slajdera);
- c) tekst powyższego oświadczenia będzie wyjustowany oraz wpisany czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB #ffffff);
- d) wielkość czcionki powinna odpowiadać wielkości czcionki zwyczajowo używanej na ww. stronie internetowej.

4. obowiązku publikacji - w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji - na stronie przedsiębiorcy [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach na portalu Facebook (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to profil o nazwie Anty-Portal, dostępny pod adresem https://www.facebook.com/antyportalpl/?locale=pl_PL) komunikatu o treści:

„Konsumencie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w dniu 19 grudnia 2023 r. decyzję nr RŁO 7/2023 stwierdzającą stosowanie przez [informacja prawnie chroniona] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. #decyzjaUOKiK

Szczegółowe informacje dostępne są w treści decyzji Prezesa UOKiK nr RŁO 7/2023 z dnia 19 grudnia 2023 r., opublikowanej na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pod adresem www.uokik.gov.pl.”

Powyższy komunikat zostanie opublikowany z uwzględnieniem następujących zasad:

- a) komunikat będzie dostępny i utrzymywany na publicznie dostępnym profilu Anty-Portal prowadzonym w języku polskim (na dzień wydania decyzji profil ten jest dostępny pod adresem https://www.facebook.com/antyportalpl/?locale=pl_PL) przez okres 6 (sześciu) miesięcy od dnia zamieszczenia przedmiotowej informacji na ww. profilu;
- b) komunikat zostanie zamieszczony w serwisie Facebook w sposób umożliwiający stałe zapoznanie się użytkownika z jego treścią, tj. tak, by tekst komunikatu został umieszczony w Aktualnościach jako najbardziej aktualna informacja wyświetlona przez użytkownika ww. serwisu (komunikat powinien zostać przypięty);
- c) komunikat zostanie zamieszczony tak, by był dostępny dla wszystkich użytkowników serwisu Facebook, tj. aby w ustawieniach prywatności miał status „publiczny”;
- d) wielkość i rodzaj czcionki powinna odpowiadać wielkości i rodzajowi czcionki zwyczajowo używanej w serwisie Facebook;
- e) w przypadku zmiany profilu Anty-Portal do czasu zakończenia realizacji obowiązku, komunikat zostanie opublikowany na innym polskojęzycznym profilu w serwisie Facebook prowadzonym przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach.

Zdaniem Prezesa Urzędu konieczne jest skierowanie do konsumentów, przy wykorzystaniu różnych kanałów komunikacji, czytelnego i zrozumiałego komunikatu, który wskaże konsumentom przedmiot rozstrzygnięcia Prezesa Urzędu oraz wynikające z jego uprawomocnienia się skutki dla tej grupy uczestników rynku. Zastosowanie opisanych powyżej środków ma za zadanie usunięcie skutków stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk, które negatywnie odbiły się na konsumentach na drodze usunięcia naruszenia w warstwie informacyjnej poprzez zapewnienie wiedzy co do tego, jak powinno wyglądać zachowanie przedsiębiorcy zgodne z prawem oraz poinformowanie indywidualnych konsumentów o skutkach decyzji, co może się przelożyć na podjęcie przez nich odpowiednich działań na drodze sądowej lub reklamacyjnej.

Środki określone w pkt. III.1, III.3, III.4 sentencji niniejszej decyzji, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwolą zrealizować przede wszystkim cele informacyjne i edukacyjne decyzji. Informacja o wydaniu decyzji zostanie przekazana wszystkim konsumentom, którzy mogli być poszkodowani w wyniku działań Przedsiębiorcy. Dzięki temu mogą oni zdecydować o dochodzeniu swoich indywidualnych roszczeń na drodze cywilnoprawnej.

Co ważne, informacja o ww. treści powinna zwiększyć wśród konsumentów wiedzę o przepisach chroniących ich prawa - wskazuje bowiem jakie działania przedsiębiorców podejmowane wobec konsumentów mogą być uznane za sprzeczne z prawem.

Ponadto Prezes Urzędu nakazał dokonanie zwrotu środków w związku z zawartą z przedsiębiorcą [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach umową usługi pomocy prawnej, wszystkim konsumentom, którzy korzystając z prawa do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 27 oraz art. 29 ustawy o prawach konsumenta od takiej umowy odstąpili w terminie przewidzianym ustawą o prawach konsumenta i złożyli dyspozycję zwrotu o której mowa w pkt III.1 sentencji niniejszej decyzji. Przedsiębiorca jest zobowiązany dokonać zwrotu w terminie 14 dni od dnia złożenia dyspozycji, na numer rachunku bankowego wskazany w dyspozycji zwrotu lub w inny sposób wskazany przez konsumenta.

Dokonanie zwrotu środków nie jest przy tym zależne od wykonania przez Przedsiębiorcę umówionej usługi. Jak bowiem orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 17 maja 2023 o sygn. C-97/22 „Artykuł 14 ust. 4 lit. a) ppkt (i)19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE w związku z art. 14 ust. 520 tej dyrektywy (Dz.Urz.UE L z 2011 r., Nr 304, s. 64) należy interpretować w ten sposób, że zwalnia on całkowicie konsumenta z obowiązku zapłaty za usługi wykonane na podstawie umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa, w sytuacji gdy zainteresowany przedsiębiorca nie przekazał temu konsumentowi informacji, o których mowa w art. 14 ust. 4 lit. a) ppkt (i) wspomnianej dyrektywy, a ów konsument skorzystał z prawa do odstąpienia od umowy po tym, jak wspomniana umowa została wykonana.” Ustawa o prawach konsumenta stanowi implementację ww. dyrektywy, a wskazany art. 14 dyrektywy został uregulowany w art. 36 upk, zgodnie z którym konsument nie ponosi kosztów: świadczenia usług, dostarczania wody, gazu lub energii elektrycznej w przypadku, gdy nie są one oferowane w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, lub energii cieplnej, w całości lub w części, za czas do odstąpienia od umowy, jeżeli przedsiębiorca nie poinformował konsumenta o prawie odstąpienia od umowy i skutkach jego wykonania zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 9.

Takie rozstrzygnięcie ma na celu rekompensatę tym konsumentom, których dotknęły finansowe konsekwencje stosowanych przez Przedsiębiorcę praktyk. Przedsiębiorca w ogóle nie informował konsumentów o prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległości, a w przypadku, gdy konsument chciał z tego prawa skorzystać, Przedsiębiorca twierdził, iż nie jest to możliwe. Należy przy tym podnieść, że zgodnie z art. 29 ustawy o prawach konsumenta jeżeli konsument nie został poinformowany przez przedsiębiorcę o prawie do odstąpienia od umowy, prawo to wygasa po upływie 12 miesięcy od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 albo 2.

Przedsiębiorca jest wobec tego zobowiązany zwrócić środki, które pobrał jako wynagrodzenie tym konsumentom, którzy odstąpili od zawartej z nim umowy, spełniając warunki wskazane w ustawie o prawach konsumenta. Jest to oczywisty sposób usunięcia trwających skutków naruszenia, albowiem gdyby Przedsiębiorca nie stosował nieuczciwych praktyk rynkowych, jak i przestrzegał przepisów ustawy o prawach konsumenta, musiałby zwrócić wpłacone przez konsumentów środki pieniężne w przypadku odstąpienia przez nich od umowy zawartej na odległość.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie III sentencji decyzji.

Nałożenie przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej (pkt IV rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 24 uokik. Art. 106 ust. 3 ww. ustawy, wskazując sposób obliczania obrotu, przewiduje m.in. w pkt 1, że obrót oblicza się jako sumę przychodów wykazanych w rachunku zysków i strat - w przypadku przedsiębiorcy sporządzającego taki rachunek na podstawie przepisów

---

¹⁹ Treść przepisu: *Konsument nie ponosi kosztów:*

a) *świadczenia usług lub dostarczania wody, gazu lub energii elektrycznej, w przypadku gdy nie są one wystawione na sprzedaż w ograniczonej objętości lub w ustalonej ilości, lub dostarczania centralnego ogrzewania, w całości lub w części, w okresie na odstąpienie od umowy, w przypadku gdy:*

(i) *przedsiębiorca nie dostarczył informacji zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. h) lub j).*

²⁰ Treść przepisu: *Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 13 ust. 2 oraz w niniejszym artykule, konsument nie ponosi jakiegokolwiek odpowiedzialności z tytułu wykonania prawa do odstąpienia od umowy.*

o rachunkowości. Art. 106 ust. 5 uokik stanowi przy tym, że w przypadku gdy przedsiębiorca w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary nie osiągnął obrotu lub osiągnął obrót w wysokości nieprzekraczającej równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1 uwzględnia średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających rok nałożenia kary. Z kolei art. 106 ust. 6 uokik przewiduje, że w przypadku, gdy przedsiębiorca nie osiągnął obrotu w okresie trzyletnim, o którym mowa w ust. 5, lub gdy obrót przedsiębiorcy obliczony na podstawie tego przepisu nie przekracza równowartości 100.000 euro, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej równowartości 10.000 euro. Stosownie do art. 106 ust. 7 pkt 2 uokik, w przypadku gdy przedsiębiorca nie dysponuje przed wydaniem decyzji danymi finansowymi niezbędnymi do ustalenia obrotu za rok obrotowy poprzedzający rok nałożenia kary, Prezes Urzędu, nakładając karę pieniężną na podstawie ust. 1, uwzględnia: (...) 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 - średni obrót osiągnięty przez przedsiębiorcę w trzech kolejnych latach obrotowych poprzedzających ten rok. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Kara pieniężna za naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o którym mowa w art. 24 uokik, ma charakter fakultatywny. O tym, czy w konkretnej sprawie w odniesieniu do wskazanego przedsiębiorcy zasadne jest nałożenie kary pieniężnej decyduje, w ramach uznania administracyjnego, Prezes Urzędu.

W ocenie Prezesa Urzędu, zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny potwierdza stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przy czym zdaniem Prezesa Urzędu okoliczności sprawy przemawiają za zasadnością nałożenia w tym przypadku kary pieniężnej.

Przedsiębiorca osiągnął [*informacja prawnie chroniona*] zł obrotu w 2022 r. (dowód: *karta 1095*). Stosownie do tabeli kursów średnich walut obcych Narodowego Banku Polskiego średni kurs euro na ostatni dzień roku poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. dzień 30 grudnia 2022 r., wynosił: 4,6899 zł²¹. Oznacza to, że przychód Przedsiębiorcy w 2022 r. wynosił równowartość [*informacja prawnie chroniona*] euro. Tym samym wysokość kar pieniężnych należy obliczać biorąc pod uwagę jedynie obrót Przedsiębiorcy za 2022 r.

Należy zwrócić uwagę, że przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie określają jakichkolwiek przesłanek, od których uzależnione byłoby podjęcie decyzji o nałożeniu kary. Ustawodawca wskazał jedynie w art. 111 uokik te okoliczności, które Prezes Urzędu ma obowiązek uwzględnić decydując o wymiarze kary pieniężnej. Są to w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także: okres, stopień oraz skutki rynkowe naruszenia przepisów ustawy, przy czym stopień naruszenia Prezes Urzędu ocenia biorąc pod uwagę okoliczności dotyczące natury naruszenia i działalności przedsiębiorcy, która stanowiła przedmiot naruszenia (art. 111 ust. 1 pkt 1 uokik).

Ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze również pod uwagę okoliczności łagodzące oraz obciążające, które wystąpiły w sprawie. Zgodnie z art. 111 ust. 3 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, okolicznościami łagodzącymi są w szczególności: dobrowolne usunięcie skutków naruszenia, zaniechanie stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcie z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpraca z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Wśród

---

²¹ Zgodnie z art. 5 uokik przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary.

zamkniętego katalogu okoliczności obciążających art. 111 ust. 4 pkt 2 uokik wymienia: znaczny zasięg terytorialny naruszenia lub jego skutków, znaczne korzyści uzyskane przez przedsiębiorcę w związku z dokonaniem naruszeniem, dokonanie uprzednio podobnego naruszenia oraz umyślność naruszenia.

Przed uzasadnieniem nałożenia kar pieniężnych za poszczególne praktyki, Prezes Urzędu przedstawia ogólne przesłanki przemawiające za decyzją o nałożeniu kar pieniężnych na Przedsiębiorcę.

Przede wszystkim, od Przedsiębiorcy, który ogłasza, iż świadczy „usługi prawne” należy oczekiwać większej świadomości prawnej oraz znajomości obowiązującego prawa, niż od innych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Tymczasem Przedsiębiorca nie tylko stosuje nieuczciwe praktyki rynkowe oraz praktyki niezgodne z prawem, ale nawet po wszczęciu postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów i możliwości zapoznania się z uzasadnieniem tego wszczęcia, nie wyciąga z tego żadnych wniosków. Nadal nie informuje konsumentów o prawie do odstąpienia od umowy. Wręcz pogarsza ich sytuację poprzez wprowadzenie wzorca zawierającego postanowienie o braku tego uprawnienia.

Zdaniem Prezesa Urzędu brak jest przy tym podstaw do stwierdzenia, że stosowane praktyki miały charakter nieumyślny. Wręcz przeciwnie - całokształt działalności Przedsiębiorcy wyraźnie wskazuje na przemyślaną strategię - od „zastraszania” konsumentów odpowiedzialnością karną, poprzez sugerowanie im, że mają do czynienia z profesjonalnym i skutecznym podmiotem świadczącym pomoc prawną, i to przy wsparciu organów państwowych, a następnie uniemożliwienie konsumentom odstąpienia od umowy.

Nie ma przy tym znaczenia „brak świadomości” Przedsiębiorcy, że mogą być to praktyki niezgodne z prawem. Przedsiębiorca jest profesjonalistą, który wręcz podkreśla swoje doświadczenie i liczne sukcesy. Swoją działalność prowadzi pod szyldem „kancelarii prawnej”, a więc tym bardziej powinien to prawo znać. Prezes Urzędu nie daje jednak wiary twierdzeniom Przedsiębiorcy o braku u niego świadomości naruszeń. Były do niego kierowane pisma konsumentów, którzy m.in. wnosili o odstąpienie od umowy powołując się na stosowne przepisy ustawy o prawach konsumenta. Znamienne jest, że Przedsiębiorca w korespondencji z konsumentami powoływał przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, sam jednak ich nie przestrzegał. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż praktyki określone w sentencji niniejszej decyzji są stosowane przez Przedsiębiorcę w sposób umyślny.

Prezes Urzędu zauważa przy tym, że adresatami oferowanych przez Przedsiębiorcę usług są często osoby, które padły ofiarami oszustwa i straciły znaczne środki finansowe. Szukając pomocy w ciężkiej dla nich sytuacji trafiają do kogoś, kto obiecuje im „skuteczną pomoc”, żądając za nią wynagrodzenia sięgającego [*informacja prawnie chroniona*] złotych, a kto jednocześnie stosuje nieuczciwe praktyki rynkowe oraz nie respektuje przepisów ustawy o prawach konsumenta. Niezależnie od oceny tych praktyk pod kątem naruszenia obowiązujących przepisów, należy poddać w wątpliwość zgodność tych zachowań z dobrymi obyczajami. Przedsiębiorca celowo wykorzystuje trudną sytuację konsumentów, wiedząc że będą starali się za wszelką cenę nie tylko odzyskać utracone pieniądze, ale również uniknąć odpowiedzialności karnej, o której informuje Przedsiębiorca wzbudzając w konsumentach poczucie strachu i zagrożenia.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt I.1. sentencji decyzji

W pierwszej kolejności wskazać należy, że na profesjonalnych uczestnikach obrotu rynkowego spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy ocenie zgodności ich działań z obowiązującymi przepisami prawa. W ocenie Prezesa Urzędu nieuczciwa praktyka rynkowa opisana w pkt I.1. sentencji decyzji tj. przedstawianie nierzetelnych informacji dotyczących rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste konsumenta lub jego rodziny, poprzez sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*], prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach, nie była dziełem przypadku, ani też efektem niezamierzonych działań.

Zdaniem Prezesa Urzędu, Przedsiębiorca zdaje sobie sprawę, iż takie działanie może wywoływać u konsumentów obawy co do ich bezpieczeństwa pod względem odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej. Celowo w wiadomościach e-mail cytował przepisy kodeksu karnego, by wzmocnić poczucie zagrożenia. W żadnej mierze nie powinien wykorzystywać sytuacji konsumenta, jego braku doświadczenia, nieznajomości prawa, niewiedzy, zaufania czy naiwności w celu uzyskania własnych korzyści finansowych. Tym samym należy uznać, że Przedsiębiorca umyślnie stosował wskazaną praktykę.

W opinii Prezesa UOKiK prezentowane przez Przedsiębiorcę informacje miały na celu skłonić konsumentów do zawarcia umowy. Podkreślanie, że działania konsumentów mogą zostać poddane ocenie przez organy ścigania lub organy skarbowe, wpływały również na pośpiech, z jakim konsumenci decydowali się na zawarcie umowy. Nie chcieli oni tracić czasu na ewentualne poszukiwania innych rozwiązań lub informacji. Oceniana praktyka Przedsiębiorcy mogła również wpłynąć na niechęć do samodzielnego udania się do jednostki policji celem złożenia zawiadomienia - konsument obawiał się, że zgłaszając się jako ofiara oszustwa, mógł również sam zostać poddany odpowiedzialności karnej. A Przedsiębiorca informował go, że jego (przedsiębiorcy) działania mogą przyczynić się do „zabezpieczenia” konsumenta przed oskarżeniem np. o udział w procederze prania brudnych pieniędzy.

W przypadku praktyki Przedsiębiorcy wskazanej w pkt I.1. sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa i zakwalifikowane jako nieuczciwa praktyka rynkowa. Co więcej, jest to tzw. czarna praktyka rynkowa, a więc taka, która jest uznawana za nieuczciwą w każdych okolicznościach. Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy mogła wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Konsument otrzymując nierzetelne informacje dotyczące rodzaju i stopnia ryzyka, na jakie będzie narażone bezpieczeństwo osobiste jego lub jego rodziny mógł zdecydować o zawarciu umowy z Przedsiębiorcą i zapłacie wynagrodzenia (często bardzo wysokiego) za usługi prawne, czego nie zrobiłby gdyby przekazywane przez Przedsiębiorcę informacje były rzetelne.

Praktyka ta godzi również w interesy pozaekonomiczne konsumentów. Godzi ona w ich poczucie bezpieczeństwa, wywołuje strach i stres. Działanie naruszało podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji. W przedmiotowej sprawie konsumenci, pod wpływem otrzymywanych informacji, mogli zdecydować o zawarciu umowy usługi pomocy prawnej z Przedsiębiorcą, a Przedsiębiorca stosując kwestionowaną praktykę osiągał znaczne korzyści finansowe. Sugerowanie, że konsument może podlegać odpowiedzialności karnej lub karnoskarbowej w związku z dokonywanymi przez niego inwestycjami albo może zostać poddany windykacji i ewentualnej egzekucji komorniczej, w

przypadku gdy nie skorzysta on z usług świadczonych przez Przedsiębiorcę jest bardzo szkodliwym działaniem nieznanym jakiegokolwiek uzasadnienia.

Praktyka jest stosowana co najmniej od lipca 2020 r., co potwierdzają skargi konsumentów otrzymane przez Prezesa UOKiK (dowód: *pismo o sygn. RŁO.63.24.2020 - karty 999 i nast.*; *pismo o sygn. RŁO.80.34.2021 - karty 1060 i nast.*), czyli oceniamy ją jako długotrwałą.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzą o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [*informacja prawnie chroniona*] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r., tj. [*informacja prawnie chroniona*] zł.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt. I.1. sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał opisaną wyżej umyślność działania.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał opisaną znaczny zasięg terytorialny zakazanej praktyki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca promuje swoje usługi za pośrednictwem sieci Internet, co sprawia, że zasięg terytorialny praktyki jest w okolicznościach niniejszej sprawy nieograniczony. Jego klientem mógł zostać potencjalnie każdy konsument szukający pomocy prawnej w sprawie oszustw internetowych.

Za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał również znaczne korzyści finansowe osiągane przez Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca stosując praktykę wskazaną w pkt. I.1. sentencji decyzji pozyskuje klientów, którzy za jego usługi płacą od [*informacja prawnie chroniona*] złotych. Usługi pomocy prawnej są głównym źródłem dochodów Przedsiębiorcy, a zatem wszystkie stosowane przez niego praktyki skutkują w osiągnięciu znacznych korzyści finansowych.

Na dzień wydania niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie stwierdził zaniechania praktyki. Sam Przedsiębiorca nie przedstawił żadnego oświadczenia z informacją o zaniechaniu kwestionowanych działań, wręcz sam stwierdził, że nie zgadza się z zarzutem Prezesa Urzędu (dowód: *karta 1078*).

Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, w szczególności w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcia z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [*informacja prawnie chroniona*] % (odpowiednio: [*informacja prawnie chroniona*] % w związku z umyślnością, [*informacja prawnie chroniona*] % za osiągnięcie znacznych korzyści finansowych oraz [*informacja prawnie chroniona*] % w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym praktyki). Uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [*informacja prawnie chroniona*] %, do kwoty 56 175,94 zł, która po zaokrągleniu jest równa 56 176,00 zł.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie I.1. sentencji niniejszej decyzji na **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)**. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi [*informacja prawnie chroniona*] % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106

ust. 1 pkt 4 oraz jest równoważnością [informacja prawnie chroniona] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstraszaający innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV.a. sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt I.2. sentencji decyzji

Kolejna z zarzucanych Przedsiębiorcy praktyk polega na sugerowaniu w treści komunikatów publikowanych na stronie internetowej www.anty-portal.pl oraz informacjach kierowanych bezpośrednio do konsumentów, że są to „usługi prawne” świadczone kompleksowo przez „kancelarię prawną”, umożliwiające skuteczne odzyskanie środków pieniężnych utraconych w wyniku oszustw internetowych, podczas gdy przedsiębiorca [informacja prawnie chroniona], prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [informacja prawnie chroniona] w Kielcach, nie posiada wykształcenia prawniczego i nie może być profesjonalnym pełnomocnikiem procesowym, jak również nie współpracuje z osobami o wykształceniu prawniczym, a faktycznie świadczone przez niego usługi polegają wyłącznie na przesłaniu konsumentom projektów pism sporządzonych według określonych wzorów.

W ocenie Prezesa Urzędu ww. nieuczciwa praktyka rynkowa również ma charakter umyślny i jest zamierzonym działaniem Przedsiębiorcy. Przedsiębiorca celowo zamieszcza na swojej stronie internetowej www.anty-portal.pl treści sugerujące, że jest ona prowadzona przez profesjonalną kancelarię prawną, której zespół składa się z prawników, oraz której działania umożliwiają skuteczne odzyskanie utraconych środków finansowych. Przedsiębiorca zdaje sobie sprawę, że informacje, które przekazuje wpływają na decyzje konsumentów co do zawarcia z nim umowy. W innym wypadku nie stosowałby takich rozwiązań. Tym samym należy uznać, że Przedsiębiorca umyślnie stosował wskazaną praktykę.

W opinii Prezesa UOKiK prezentowane przez Przedsiębiorcę informacje miały na celu skłonić konsumentów do zawarcia umowy. Konsument mógł odnieść wrażenie, że zawiera umowę z profesjonalnym podmiotem świadczącym usługi prawne, co znajduje potwierdzenie w pismach konsumentów zebranych w toku postępowania. Niektórzy z nich wskazywali, iż myśleli, że zawierają umowę z adwokatem („*Ten pierwszy niby adwokat miesci się w Kielcach Anty-Portal [informacja prawnie chroniona]*”, „*(...)pomagali mi odzyskać pieniądze podając się za biuro adwokackie*”). Przedsiębiorca nadal zresztą zamieszcza na swojej stronie internetowej takie sformułowania jak „*Nasza oferta obejmuje kompleksową pomoc prawną świadczoną przez doświadczonych detektywów, radców prawnych, adwokatów i specjalistów ds. zwalczania cyberprzestępczości.*” Robi to mimo braku zatrudnienia jakiegokolwiek radcy prawnego czy też braku współpracy z jakimkolwiek adwokatem. Jest to wprost podawanie nieprawdziwych informacji i nie ma przy tym wątpliwości, że to celowe działanie Przedsiębiorcy - musi on zdawać sobie sprawę z tego,

że promowanie swojej działalności poprzez rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji jest nieuczciwe.

W przypadku praktyki Przedsiębiorcy wskazanej w pkt 1.2. sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa i zakwalifikowane jako nieuczciwa praktyka rynkowa.

Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy może wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Konsument może zdecydować o zawarciu umowy z Przedsiębiorcą i zapłacie za świadczone przez niego usługi będąc pewnym, że ma do czynienia z profesjonalnym podmiotem świadczącym usługi prawne, które pozwolą na skuteczne odzyskanie utraconych środków pieniężnych. Jednocześnie gdyby konsument wiedział, że Przedsiębiorca nie posiada wykształcenia prawniczego, a zakres świadczonych przez niego usług kończy się na przesłaniu kilku projektów pism sporządzonych według określonych wzorów, konsument mógłby zdecydować o niezawieraniu umowy.

Praktyka może także godzić w pozaekonomiczne interesy konsumentów - decydując się na zawarcie umowy z Przedsiębiorcą, zaprzestają oni poszukiwania dalszej profesjonalnej pomocy. Gdy z kolei działania Przedsiębiorcy okażą się nieskuteczne, mogą oni stracić zaufanie do zawodów zaufania publicznego, takich jak radca prawny czy adwokat - mając bowiem przeświadczenie, że zawarli umowę z osobą wykonującą zawód prawniczy, mogą uznać że przedstawiciele ww. profesji nie działają w interesie obywateli.

Ponadto działanie naruszało podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji co do charakteru świadczonych przez Przedsiębiorcę usług. W przedmiotowej sprawie konsumenci, pod wpływem otrzymywanych informacji, mogli zdecydować o zawarciu umowy usługi pomocy prawnej z Przedsiębiorcą, a Przedsiębiorca stosując kwestionowaną praktykę osiągał znaczne korzyści finansowe. Konsumenci zawierali umowę z Przedsiębiorcą często będąc w przekonaniu, że ich sprawą kompleksowo zajmie się „kancelaria prawna”. Tymczasem Przedsiębiorca nie tylko nie mógł „kompleksowo” zająć się sprawami konsumentów, ponieważ w przypadku, gdyby sprawa przybrała jednak charakter karny, nie mógł on ich zastępować w postępowaniu sądowym, ale generalnie swoje usługi ograniczał do przesłania konsumentom dwóch, trzech rodzajów pism, które konsumenci mieli sami nadać do właściwych organów i instytucji. Mimo obietnic „skutecznej” pomocy, nie wychodził on poza określonych schemat - nawet gdy przygotowane przez niego pisma w żadnej sposób nie pomagały konsumentom.

Praktyka jest stosowana co najmniej od 2020 r., kiedy to w prowadzonej z konsumentami korespondencji e-mail pojawiały się m.in. wyrażenia „*realna szansa na zwrot środków*” (dowód: karty 423-424), „*skutecznie zabezpieczymy Panią przed windykacją i ewentualnymi jej konsekwencjami*” (dowód: karty 440-441), czyli oceniamy ją jako długotrwałą.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [*informacja prawnie chroniona*] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r., tj. [*informacja prawnie chroniona*] zł.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt. 1.2. sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał opisaną wyżej umyślność działania.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał opisaną znaczny zasięg terytorialny zakazanej praktyki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca promuje swoje usługi za pośrednictwem sieci Internet, co sprawia, że zasięg terytorialny praktyki jest w okolicznościach niniejszej sprawy nieograniczony. Jego klientem mógł zostać potencjalnie każdy konsument szukający pomocy prawnej w sprawie oszustw internetowych.

Za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał również znaczne korzyści finansowe osiągane przez Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca stosując praktykę wskazaną w pkt. 1.2. sentencji decyzji pozyskuje klientów, którzy za jego usługi płacą [informacja prawnie chroniona] złotych. Usługi pomocy prawnej są głównym źródłem dochodów Przedsiębiorcy, a zatem wszystkie stosowane przez niego praktyki skutkują w osiągnięciu znacznych korzyści finansowych.

Na dzień wydania niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie stwierdził zaniechania praktyki. Sam Przedsiębiorca nie przedstawił żadnego oświadczenia z informacją o zaniechaniu kwestionowanych działań, a na jego stronie internetowej nadal widnieją takie sformułowania jak „*Nasza oferta obejmuje kompleksową pomoc prawną świadczoną przez doświadczonych detektywów, radców prawnych, adwokatów i specjalistów ds. zwalczania cyberprzestępczości. Zapewniamy fachową i skuteczną pomoc prawną w zakresie zwalczania oszustw internetowych.*”

Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, w szczególności w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcia z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [informacja prawnie chroniona] % (odpowiednio: [informacja prawnie chroniona] % w związku z umyślnością, [informacja prawnie chroniona] % za osiąganie znacznych korzyści finansowych oraz [informacja prawnie chroniona] % w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym praktyki). Uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [informacja prawnie chroniona] %, do kwoty 44 940,75 zł, która po zaokrągleniu jest równa 44 941,00 zł.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisaną w punkcie 1.2. sentencji niniejszej decyzji na **44 941,00 zł (słownie: czterdzieści cztery tysiące dziewięćset czterdzieści jeden złotych)**. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi [informacja prawnie chroniona] % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz jest równoważnością [informacja prawnie chroniona] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstraszaający innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV.b. sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt I.3. sentencji decyzji

W ocenie Prezesa Urzędu praktyka opisana w pkt I.3. sentencji decyzji polegająca na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom w umowie zawieranej na odległość informacji o sposobie i terminie wykonania prawa odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287, ze zm.), a także wzorze formularza odstąpienia od umowy, zawartym w załączniku nr 2 do ww. ustawy jest w pełni zamierzonym działaniem.

Zdaniem Prezesa Urzędu, Przedsiębiorca w pełni świadomie nie informuje konsumentów o przysługującym im prawie odstąpienia od umowy na podstawie art. 27 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Nie zaczął tego robić nawet po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu przez Prezesa UOKiK postępowania właściwego, Można wręcz odnieść wrażenie, że zdaniem Przedsiębiorcy takie prawo konsumentom nie przysługuje, na co wskazuje postanowienie, które zawarł on w stosowanych aktualnie wzorcach umownych (*„Zleceniodawca po zleceniu, zaakceptowaniu i opłaceniu realizacji obsługi prawnej nie ma możliwości odstąpienia od umowy w terminie 14 dni i zrzeka się jego prawa z uwagi na nakład pracy, który zostanie wygenerowany przez Zleceniobiorcę i całościowe przygotowanie wszelkich dokumentów i działań ustalonych i zawartych w §1 umowy.”*).

W przypadku praktyki Przedsiębiorcy wskazanej w pkt I.3. sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Prawo konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na odległość jest jednym z najważniejszych przewidzianych w ustawie o prawach konsumenta. Przedsiębiorca tymczasem postępuje tak, jakby te przepisy w ogóle nie istniały.

Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy może wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Konsument nie otrzymując informacji o przysługującym mu prawie do odstąpienia od umowy zawartej na odległość może tkwić w przeświadczeniu, że prawo to mu nie przysługuje. W konsekwencji może nawet nie podejmować jakichkolwiek prób odstąpienia od umowy. Tym samym rezygnuje z możliwości odzyskania środków pieniężnych zapłaconych za usługę, która mu nie odpowiada.

Praktyka ta ma również wpływ na pozaekonomiczne interesy konsumentów - decydując się na odstąpienie od umowy musieli oni poświęcić czas na korespondencję do Przedsiębiorcy czy też na kontakt z rzecznikami konsumentów. Czas, który byłby zaoszczędzony, gdyby Przedsiębiorca respektował przepisy ustawy o prawach konsumenta.

Praktyka jest stosowana od początku prowadzenia przez Przedsiębiorcę działalności gospodarczej, tj. od 2019 r. Należy zatem przyjąć, że praktyka ma charakter długotrwały.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [*informacja prawnie chroniona*] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r., tj. [*informacja prawnie chroniona*] zł.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt I.3. sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał opisaną wyżej umyślność działania.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał opisaną znaczny zasięg terytorialny zakazanej praktyki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca promuje swoje usługi za pośrednictwem sieci Internet, co sprawia, że zasięg terytorialny praktyki jest w okolicznościach niniejszej sprawy nieograniczony. Jego klientem mógł zostać potencjalnie każdy konsument szukający pomocy prawnej w sprawie oszustw internetowych.

Za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał również znaczne korzyści finansowe osiągane przez Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca stosując praktykę wskazaną w pkt. 1.3. sentencji decyzji pozyskuje klientów, którzy za jego usługi płacą od [informacja prawnie chroniona] złotych. Usługi pomocy prawnej są głównym źródłem dochodów Przedsiębiorcy, a zatem wszystkie stosowane przez niego praktyki skutkują w osiągnięciu znacznych korzyści finansowych.

Na dzień wydania niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie stwierdził zaniechania praktyki. Sam Przedsiębiorca wprost przyznał, że nie zamieszczał treści regulujących prawo do odstąpienia od umowy (dowód: karta 1082). Prezes wyjaśnił, dlaczego obecnie przedstawiane przez Przedsiębiorcę informacje o możliwości odstąpienia od umowy w żaden sposób nie czynią zadość wymaganiom przedstawionym w ustawie o prawach konsumenta w części niniejszej decyzji zawierającą ocenę prawną praktyki wskazanej w pkt. 1.3. sentencji decyzji.

Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, w szczególności w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcia z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o [informacja prawnie chroniona] % (odpowiednio: [informacja prawnie chroniona] % w związku z umyślnością, [informacja prawnie chroniona] % za osiągnięcie znacznych korzyści finansowych oraz [informacja prawnie chroniona] % w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym praktyki). Uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [informacja prawnie chroniona] %, do kwoty 56 175,94 zł, która po zaokrągleniu jest równa 56 176,00 zł.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie 1.3. sentencji niniejszej decyzji na **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)**. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi [informacja prawnie chroniona] % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz jest równoważnością [informacja prawnie chroniona] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstrasżający innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV.c. sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt I.4. sentencji decyzji

Kolejna oceniana pod kątem zasadności nałożenia kary pieniężnej praktyka Przedsiębiorcy polega na wprowadzaniu w błąd konsumentów, którzy zawarli na odległość z przedsiębiorcą [*informacja prawnie chroniona*], prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach umowę o świadczenie usług, i którzy złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy poprzez informowanie ich, że odstąpienie od umowy zawartej na odległość nie jest możliwe z powodu zrealizowania przez przedsiębiorcę świadczeń, podczas gdy przedsiębiorca nie odebrał od konsumenta wyraźnego oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.

Wskazana praktyka jest ściśle powiązana z praktyką opisaną w pkt I.3. sentencji decyzji. Przedsiębiorca ani nie informował konsumentów o przysługującym im prawie do odstąpienia od umowy, ani tym samym nie odbierał od nich oświadczenia zawierającego żądanie wykonywania usługi przed upływem terminu do odstąpienia od umowy. Gdy mimo to konsument wyrażał wolę odstąpienia od umowy, Przedsiębiorca informował go, że nie jest to możliwe z uwagi na wykonanie zlecenia i poniesiony nakład pracy. Ponownie, zdaniem Prezesa Urzędu, nie ma wątpliwości co do umyślności stosowania ww. praktyki przez Przedsiębiorcę.

Zachowanie Przedsiębiorcy, który nie zmienia swoich praktyk ani po wystąpieniach rzeczników konsumentów, a po wszczęciu przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów zaczyna stosować wzorzec umowy, który wręcz pogarsza sytuację konsumentów, pokazuje brak jakiegokolwiek poszanowania dla obowiązujących przepisów oraz dla samych konsumentów. Przedsiębiorca jest tak mocno nastawiony na swój zysk, że nie widzi problemu w nieprzestrzeganiu prawa konsumentów do odstąpienia od umowy, co więcej interpretuje on przepisy w sposób korzystny jedynie dla siebie.

Na umyślność wskazuje zachowanie Przedsiębiorcy już po wszczęciu postępowania przez Prezesa Urzędu - przekazał on wzorzec umowy, w którym znajduje się następujące postanowienie: „*Zleceniodawca po zleceniu, zaakceptowaniu i opłaceniu realizacji obsługi prawnej nie ma możliwości odstąpieniu od umowy w terminie 14 dni i zrzeka się jego prawa z uwagi na nakład pracy, który zostanie wygenerowany przez Zleceniobiorcę i całościowe przygotowanie wszelkich dokumentów i działań ustalonych i zawartych w §1 umowy.*”.

W przypadku praktyki Przedsiębiorcy wskazanej w pkt I.4. sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Prawo konsumenta do odstąpienia od umowy zawartej na odległość jest jednym z najważniejszych przewidzianych w ustawie o prawach konsumenta. Przedsiębiorca tymczasem postępuje tak, jakby te przepisy w ogóle nie istniały. Nie ma przy tym znaczenia, ile osób było w ten sposób poszkodowanych.

Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy może wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Konsumenti mimo złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy, nie otrzymują zwrotu środków, ponieważ Przedsiębiorca z góry zakłada, że taki zwrot im się należy.

Konsumenti w przypadku przedstawienia Przedsiębiorcy oświadczenia o odstąpieniu od umowy, otrzymywali odpowiedź, że prawo to im nie przysługuje, podobnie jak zwrot

zapłaconej opłaty za usługę. Takie zachowanie Przedsiębiorcy wywoływało u nich stres i poczucie niesprawiedliwości, co z kolei godziło w ich pozaekonomiczne interesy.

Praktyka jest stosowana co najmniej od 2020 r. Wskazuje na to otrzymana przez Prezesa Urzędu skarga konsumentki, która odstąpiła od umowy zawartej z Przedsiębiorcą, i którego to odstąpienia Przedsiębiorca nie przyjął (dowód: skarga o sygn. RŁO.63.24.2020, karty 999-1031), czyli oceniamy ją jako długotrwałą.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie *[informacja prawnie chroniona]* % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r., tj. *[informacja prawnie chroniona]* zł.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt. 1.4. sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał opisaną wyżej umyślność działania.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał opisaną znaczny zasięg terytorialny zakazanej praktyki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca promuje swoje usługi za pośrednictwem sieci Internet, co sprawia, że zasięg terytorialny praktyki jest w okolicznościach niniejszej sprawy nieograniczony. Jego klientem mógł zostać potencjalnie każdy konsument szukający pomocy prawnej w sprawie oszustw internetowych.

Za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał również znaczne korzyści finansowe osiągane przez Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca stosując praktykę wskazaną w pkt. 1.4. sentencji decyzji pozyskuje klientów, którzy za jego usługi płacą od *[informacja prawnie chroniona]* złotych. Usługi pomocy prawnej są głównym źródłem dochodów Przedsiębiorcy, a zatem wszystkie stosowane przez niego praktyki skutkują w osiągnięciu znacznych korzyści finansowych.

Na dzień wydania niniejszej decyzji Prezes Urzędu nie stwierdził zaniechania praktyki. Wręcz przeciwnie, po wszczęciu postępowania przez Prezesa Przedsiębiorca wprowadził do wzorca umowy postanowienie, które - jego zdaniem - uniemożliwia konsumentom odstąpienie od zawartej umowy.

Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki nie dopatrył się żadnych okoliczności łagodzących, w szczególności w postaci zaniechania stosowania zakazanej praktyki przed wszczęciem postępowania lub niezwłocznie po jego wszczęciu, podjęcia z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o *[informacja prawnie chroniona]* % (odpowiednio: *[informacja prawnie chroniona]* % w związku z umyślnością, *[informacja prawnie chroniona]* % za osiąganie znacznych korzyści finansowych oraz *[informacja prawnie chroniona]* % w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym praktyki). Uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o *[informacja prawnie chroniona]* %, do kwoty 56 175,94 zł, która po zaokrągleniu jest równa 56 176,00 zł.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie 1.4. sentencji niniejszej decyzji na **56 176,00 zł (słownie: pięćdziesiąt sześć tysięcy sto siedemdziesiąt sześć złotych)**. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi *[informacja prawnie chroniona]* % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106

ust. 1 pkt 4 oraz jest równoważnością [*informacja prawnie chroniona*] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstraszaający innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV.d. sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów określonej w pkt II sentencji decyzji

Prezes Urzędu zdecydował również o nałożeniu kary pieniężnej za praktykę stosowaną przez przedsiębiorcę [*informacja prawnie chroniona*] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Anty-Portal [*informacja prawnie chroniona*] w Kielcach polegającą na zamieszczaniu na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, co mogło wywoływać u konsumentów mylne wrażenie, że działalność przedsiębiorcy w zakresie przedstawianym konsumentom prowadzona jest przy wsparciu, współpracy lub z upoważnienia ww. organów.

Podobnie jak w przypadku ww. praktyk Prezes Urzędu uznał, że oceniane działanie przedsiębiorcy było zastosowane celowo, po to by wzbudzić zaufanie u konsumentów poszukujących pomocy. Nie ma wręcz innego wytłumaczenia dla zamieszczania oznaczeń służb i instytucji państwowych na swojej stronie internetowej.

W przypadku praktyki Przedsiębiorcy wskazanej w pkt II sentencji decyzji, Prezes Urzędu przy nakładaniu kary uwzględnił okoliczność, że stopień naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy zakwalifikować jako znaczny. Kwestionowane zachowanie Przedsiębiorcy uznane zostało za sprzeczne z obowiązującymi przepisami prawa. Przedsiębiorca nie miał żadnych podstaw i uprawnień do zamieszczania na stronie internetowej www.anty-portal.pl logotypów Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Taka praktyka może być oceniona jako bardzo szkodliwa - jest to niejako „podpinanie” się prywatnej działalności pod działalność organów państwa.

Prezes Urzędu zauważa przy tym, że Przedsiębiorca co prawda usunął ze swojej strony ww. logotypy, ale nadal próbuje podkreślać swoje „powiązania” z tymi instytucjami, np. poprzez informacje: „*Jesteśmy licencjonowaną przez MSWiA kancelarią specjalizującą się w pomocy ofiarom oszustw internetowych*” (dowód: karta 1158). Zdaniem Prezesa Urzędu taką informację można zrozumieć w ten sposób, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji wydało licencję na prowadzenie „kancelarii”, Przedsiębiorca jednak nie przedstawił w toku postępowania takiej licencji. Całokształt działania Przedsiębiorcy świadczy o umyślności w tym zakresie.

Praktyka zarzucana Przedsiębiorcy mogła wywoływać skutki przede wszystkim w zakresie interesów ekonomicznych konsumentów. Konsument widząc oznaczenia organów i instytucji państwowych mógł zdecydować o zawarciu umowy z Przedsiębiorcą i zapłacie

wynagrodzenia (często bardzo wysokiego) za usługi prawne, czego nie zrobiłby gdyby przekazywane przez Przedsiębiorcę informacje były rzetelne.

Praktyka ta godzi również w interesy pozaekonomiczne konsumentów. Działanie naruszało podstawowe prawo konsumentów do uzyskania rzetelnych informacji. Co więcej, w przypadku braku skuteczności działań Przedsiębiorcy, konsumenci mogli również utracić zaufanie do organów i instytucji państwowych, z którymi to kojarzyli działalność Kancelarii Anty-Portal.

Przedsiębiorca nie przedstawił informacji, od kiedy na stronie internetowej www.anty-portal.pl widniały logotypy Policji oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, najprawdopodobniej od drugiej połowy 2021 r. (dowód: *karty 651-651a, 784-784a*). *Zostały one usunięte w dniu 10 stycznia 2022 r. (dowód: karta 1090)*. Praktyka była zatem najprawdopodobniej stosowana krócej niż rok, stąd można uznać ją za krótkotrwałą.

W ocenie Prezesa Urzędu, ww. okoliczności, w tym wysoka szkodliwość opisanej praktyki, przesądzają o ustaleniu kwoty bazowej kary na poziomie [*informacja prawnie chroniona*] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r., tj. [*informacja prawnie chroniona*] zł.

Prezes Urzędu rozważył ponadto, czy wysokość kary powinna podlegać modyfikacjom z uwagi na okoliczności łagodzące lub obciążające.

Prezes Urzędu, w odniesieniu do praktyki zarzuconej Przedsiębiorcy w pkt. II sentencji decyzji za okoliczność obciążającą uznał opisaną wyżej umyślność działania.

Za kolejną okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał opisaną znaczny zasięg terytorialny zakazanej praktyki. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że Przedsiębiorca promuje swoje usługi za pośrednictwem sieci Internet, co sprawia, że zasięg terytorialny praktyki jest w okolicznościach niniejszej sprawy nieograniczony. Jego klientem mógł zostać potencjalnie każdy konsument szukający pomocy prawnej w sprawie oszustw internetowych.

Za okoliczność obciążającą Prezes Urzędu uznał również znaczne korzyści finansowe osiągane przez Przedsiębiorcę. Przedsiębiorca stosując praktykę wskazaną w pkt. II sentencji decyzji pozyskuje klientów, którzy za jego usługi płacą od [*informacja prawnie chroniona*]. Usługi pomocy prawnej są głównym źródłem dochodów Przedsiębiorcy, a zatem wszystkie stosowane przez niego praktyki skutkują w osiągnięciu znacznych korzyści finansowych.

Prezes Urzędu, ustalając wysokość kary pieniężnej w przypadku zarzucanej praktyki za okoliczność łagodzącą uznał zaniechanie praktyki i jej krótkotrwały charakter. Nie dopatrył się jednak okoliczności łagodzących w postaci podjęcia z własnej inicjatywy działań w celu zaprzestania naruszenia lub usunięcia jego skutków oraz współpracy z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W konsekwencji, wskazane okoliczności uzasadniają podwyższenie kwoty bazowej kary o odpowiednio: [*informacja prawnie chroniona*] % w związku z umyślnością, [*informacja prawnie chroniona*] % za osiąganie znacznych korzyści finansowych oraz [*informacja prawnie chroniona*] % w związku ze znacznym zasięgiem terytorialnym praktyki. Za okoliczność łagodzącą Prezes Urzędu uznał zaniechanie kwestionowanej praktyki jeszcze na etapie postępowania wyjaśniającego, co przemawia za obniżeniem kwoty bazowej kary o [*informacja prawnie chroniona*] %.

Uwzględniając wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające, ustaloną kwotę bazową należało podwyższyć o [*informacja prawnie chroniona*] %, do kwoty 34 953,92 zł, która po zaokrągleniu jest równa 34 954,00 zł.

Uwzględniając powyższe Prezes Urzędu ustalił wysokość kary za stosowanie praktyki opisanej w punkcie II sentencji niniejszej decyzji na **34 954,00 zł (słownie: trzydzieści cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote)**. Kwota ustalonej wyżej kary stanowi [informacja prawnie chroniona] % maksymalnego wymiaru kary przewidzianego w art. 106 ust. 1 pkt 4 oraz jest równoważnością [informacja prawnie chroniona] % obrotu osiągniętego przez Przedsiębiorcę w 2022 r.

Zdaniem Prezesa Urzędu, orzeczona kara jest adekwatna do stopnia oraz okoliczności naruszenia przez Przedsiębiorcę przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kara pełni przede wszystkim funkcję represyjną, stanowiąc sankcję i dolegliwość za naruszenie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz prewencyjną, zapobiegającą ponownemu ich naruszeniu. Nie bez znaczenia jest ponadto jej walor wychowawczy, odstraszaający innych przedsiębiorców przed stosowaniem w przyszłości tego typu praktyk w obrocie z konsumentami.

W związku z powyższym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt IV.e. sentencji niniejszej decyzji.

Koszty postępowania (pkt V rozstrzygnięcia decyzji)

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 kpa, do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

W wyniku przeprowadzonego postępowania w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania. W związku z powyższym, postanowiono obciążyć stronę postępowania kosztami postępowania w wysokości **43,30 zł (słownie: czterdzieści trzy złote 30/100)**.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego, orzeczono jak w pkt V sentencji decyzji.

Pouczenia

- Zgodnie z art. 112 ust. 3 uokik karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.
- Stosownie do treści art. 81 ust. 1 uokik w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 1550, ze zm., dalej: kpc) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź.
- W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt V sentencji niniejszej decyzji, stosownie do treści art. 264 § 2kpa w zw. z art. 83 uokik oraz stosownie do art. 81 ust. 5 uokik w związku z 479³² § 1 i § 2 kpc, przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi, ul. Traugutta 25, 90-113 Łódź.
- Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1144, ze zm., dalej: ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.
- Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 500 zł.
- Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie fizycznej, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny lub ich poniesienie narazi ją na taki uszczerbek. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.
- Zgodnie z art. 105 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.
- Zgodnie z art. 105 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie sądu, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania. Sąd przesyła niezwłocznie ten wniosek właściwemu sądowi.
- Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2i § 4 kpc, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona

lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Tomasz Dec

Otrzymuje:

[informacja prawnie chroniona]